

ISSN: 1328-1623
கலை 8 வரு 4

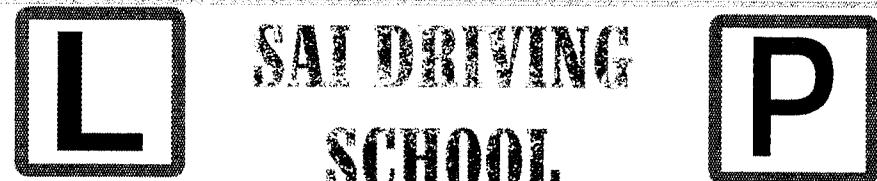
கலப்பை

சித்திரை 2002

Kalappai 32

Aus. \$2.50

**SAI DRIVING
SCHOOL**
by an
Experienced Instructor
Contact:
ANANDARAJAN(Raj)

Phone: 9763 7515 / 9763 1620
Mobile: 0411 091 013

'தமிழ்க் கையேட்டின் 2003/4'

NSW TAMIL GUIDE 2003/4

தமிழ்க் கையேட்டின் 2003/4 ஆண்டுக்கான பதிப்பு வெளிவரவிருக்கின்றது என்பதை சிட்டி வாழ் தமிழ் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அறியத் தருகின்றோம். 2001ம் ஆண்டில் வெளிவருவதாக இருந்த இந்தப் பதிப்பு தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களினால் வெளியிடமுடியாமல் போனதை இங்கு அறியத்தருகின்றோம். இதுவே சிட்டித் தமிழருக்கென வெளிவரும் சமூக, வர்த்தகக் கையேடு இதுவாகும். இதனை தமிழ் வர்த்தக நிலையங்களில் வருட இறுதியில் இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தொடர்பு: 0412 31 30 10

KALAPPAI

மனித மனத்தை உழுகின்ற
“கஸ்பை”

உகந்த தமிழ்தம் உரைவை
யார்த்தி நிற்கும்

‘கஸ்பை’,
‘இன்றிய தமிழர் கோழகமை’
அழகரவில் வெளிவரும்
காலாண்முச் சஞ்சிகை

தனிப்பிரதி :- Aus. \$2.50

குற்ஞுச்சந்தூ

உள்நாடு :- Aus. \$10.00

வெளிநாடு :- Aus. \$20.00

பிரதிக்கப்பட படிப்புகளைத்
திரும்ப வெற இயலாது.

ஆசிரியர் குறுவன்

தொடர்பு கொள்ளல்.....

Tele: (02) 4737 9007

“KALAPPAI”

36 SWAN AVENUE,
STRATHFIELD, NSW 2135
AUSTRALIA

Email:

kalappai@yahoo.com

கலப்பை

முன்றாம் பிறை.....2

சொல்லிவிடு உன் மனதை.....4

அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பானம்5

பொங்கு தமிழ்.....13

அந்நியமாகுதல்.....23

நுபிக்கை.....29

The Affiliation of the Dravidian.....31

Greek poems (Homer)38

IRRIGATION PROJECTS IN NORTH.....39

கோவிலுக்குப் போய்க் கும்பி.....45

மகளீர் மட்டும்.....47

SPORTS – WHITHER THE AUS. TAMIL.....53

அம்மா.....55

இக்கரைக்கு அக்கரைப்பச்சை.....56

அட்டைப்படம் :

திரு. ஆ. ஞானசேகரம்(ஞானம்)

ஓவியம் :

திருமதி மனோ ஜெகேந்திரன்

ராஜ்பிரகாஷ் பாலச்சந்திரன்

வடிவமைப்பு:

Dr. பொன் கேதீஸ்வரன்

வினாக்கள்

- உஷா ஜவாகர் -

பாதியிலே முடிந்து போன
மென்மையான பாட்டு நீ
மஸராமலே முடிந்து போன
மென்மையான மொட்டு நீ!

பத்துத் திங்கள் நீ என் கருவறையில்
உலா வர வேணுமென நானிருந்தேன்
ஏழு திங்கள் என் கருவறையில்
உலா காணுமென நீ இருந்தாய்.

அவசர அவசாமாய் மண்ணுலகில்
உதித்தாய் நீ
அதே அவசரத்துடன் விண்ணுலகை
அடைந்தாய் நீ!

சொந்தம் வேண்டுமெனப்
பறந்தேன் நான்
பந்தம் வேண்டாமெனப்
பறந்தாய் நீ!

மாளாத் துயிலில் எனை
மூழ்க வைத்து
மீளாத் துயிலில் நீ
மூழ்கி விட்டாய்.

தாலாட்டுப் பாட விரும்பினேன் நான்
ஓப்பாரி பாட வைத்தாய் நீ!
நீலாம்புரி இசைக்க விரும்பினேன் நான்
முகாரி இசைக்க வைத்தாய் நீ!

வானம் அழுகின்றது
தண்ணீர் மழை பொழுகின்றது
நானும் அழுகின்றேன்
கண்ணீர் மழை பொழுகின்றேன்.

அப்போதெல்லாம் என் கண்கள்
சிந்தியது ஆனந்தக் கண்ணீர் மட்டுமே:
இப்போதெல்லாம் என் கண்கள்
சிந்துவது இரத்தக் கண்ணீர் மட்டுமே.

முழு நிலவாய் நீ
ஜூலிப்பாய் என நானிருந்தேன்:
மூன்றாம் பிறையாய் நீ
மறைந்த மாயம் நானறியேன்!

சொல்லிவிடு உன் மனதை

என் உயிர்த்தோறியே
 என் மனம் அறிந்தவளே
 என் இதயம் கவர்ந்து சென்ற
 என்னவனைக் கண்டு
 என் நிலைதனைச் சொல்லிவிடு

சொல்லிவிட்டான் என் தோறி
 தென்றல் எனைத் தோறியாக்கி
 அவன் மன்னவனாம் உன்னிடம்
 தூது சொல்ல அனுப்பிவிட்டான். . .

கண்களாய்ப்	பார்த்தாயாம்
காதல்கதை	சொன்னாயாம்
இதயத்கதை	திருடுவிட்டு
இரக்கமின்றி	சென்றாயாம்

கல்லாய்ப் போனது உன் மனம்?
 கன்னியவன் பேதைமனம் தனை
 களவாடிப் போனாயாம்
 கண்ணிரில் அவன் தூட்க. . .

சென்றவன் நீ வருவாய் என
 சொல்ல மங்கை காத்திருக்க,
 தென்றல் நான் அவ்வழி போக
 இவ்வழி அனுப்பிவிட்டான். . உன்னிடம் தூது
 சொல்ல. . .

வந்துவிட்டேன் உன்னிடம்
 சொல்லிவிடு உன் மனதை. . .

வளர்மதி யூனிவேல்

அந்தக்காலத்து யாழ்ப்பாணம்

பாகம் 5 முதியோன்

முன் விளக்கம்

அறுபது எழுபது வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சில கிராமங்களில் நடைமுறையிலிருந்த பழக்கவழக்கங்கள், நிகழ்வுகள் குறித்து இப்போது வாழ்ந்துவரும் தலைமுறைக்கு, குறிப்பாகப் புலம்பியாந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு, அறியத்தரவாலே என்னும் அபிலாசையால் உந்தப்பட்டு, அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பாணம் என்னும் பந்த தலைப்பின் கீழ், சிறு சிறு பகுதிகளை எழுத மேற்கொண்டின். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் எல்லாரும் போக முடியாதென்பதால் நான் போய்ப் பழகிய கிராமங்களில் கண்ட, கவனித்த விடயங்களைப் பற்றியே இங்கு தர முயல்கிறேன்.

நான் சிறுவனாக இருந்த காலத்தில், அதாவது 1920, 30களில். இருந்த யாழ் கிராமங்களுக்கும் 70கள் பற்பகுதியில் காணப்பட்ட அதே கிராமங்களுக்கும், அதன் பின்னர், தற்காலம்வரை காணக்கூடிய அந்தக் கிராமங்களுக்குமிடையில் எவ்வளவோ வித்தியாசங்களைக் காணலாம். மற்ற உலக நாடுகள் யாவும் விஞ்ஞான நீதியாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கும் இந்தக் காலகட்டத்தில், எங்கள் தாயகம் எவ்வளவுக்கு முன்னேற்றி இருக்கிறது என்பதை யாரும் சொல்லித் தெரிய வேண்டிய தில்லை! அநீதி ஒருந்த இடத்தில்தான் முன்னேற்றம் தலைகாட்டும் என்பது நியதி.

அந்தக் காலத்தில் இருந்த, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான, எத்தனையோ நல்ல பழக்கங்களும் நிகழ்வுகளும் இப்போது வழக்கொழிந்து ஆழிந்துவிட்டன. தீயன பல தோண்றியின்னன. நம்பமுடியாத வகையில் மாற்றங்கள் அநீதம் நிகழ்ந்து, எம் முன்னோர் கைக்கொண்ட எத்தனையோ நல்ல நல்ல முறைகளைத் தற்போதைய சமுதாயத்தினர் கைவிட்டுவிட்டார்கள். நாகரிகம் இடையிற் புகுந்து, வாழ்க்கைத் தேவைகளைத் திரித்த கண்கொண்டு நோக்கும்படி மனித வர்க்கத்தை ஆக்கிவிட்டது. இது வருந்தத்தக்கது. ஆயினும் யாரையும் குறைசொல்ல இடமில்லை, காலத்தின் கோலம்!

என் மனதில் எழுகின்ற பழைய விடயங்கள் பலவற்றைக் கலப்பையிலாக உங்களுடன் பசிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் இதை எழுதுவது பண்டிதத் தமிழ்நடையில்ல; எனக்குத் தெரிந்த (பாயாத்)தமிழ்நடையில்தான், குறைகள் பல காணக்கூடும். அவற்றைத் தவித்து, பிரயோசனமானவற்றை மட்டும் கருத்தில் எடுக்கும்படி வேண்டுகிறேன். நன்றி.

முதியோன்

மிறநாட்டு யுத்தம், உந்நாட்டில் அனுபவம் :

இரண்டாவது உலகமகா யுத்தம் Sept.1939-Aug.1946 நடைபெற்றது. இட்லிஸின் தலைமையில் வெகுண்ட் ஜேர்மனி தனது இராணுவபலத்தை உலகுக்குக்காட்ட ஜேர்மனியைச் சுற்றியுள்ள அயல் நாடுகளை ஒன்றான்பின் ஒன்றாகக் கபளீகரம் செய்தது. இதை உலக அரசியல் சக்திகள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இருந்தும் இட்லிஸின் இராணுவபலத்தை எதிர்க்க முடியாமற் தின்டாடின. இந்த நிலையைத் தொடரவிட்டால் தங்களுக்கே ஆயத்தாக முடியும் என்றனர்ந்த இங்கிலாந்தும் அமெரிக்காவும் ரண்யாவும் ஒன்று சேர்ந்து ஜேர்மன் படைகளுக்கு எதிராகப் போர்தொடுத்தன. முசோலினி தலைமையில் இத்தாலியும், கிழக்கே ஜப்பானும் ஜேர்மனியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து கொண்டன. ஆகவே உலக நாடுகளில் பெறிய நாடுகள் யுத்தத்தில் இறக்கினமையால் பிறநாடுகள், முக்கியமாக யுத்தத்தில் பங்குபற்றாத கீழூத் தேயநாடுகள், மிகவும் கண்டங் களுக்கும் கொருந்தாரா நெருக்கடிக்கும் உள்ளாயின.

கிழக்கில் ஜப்பானியப் படைகள் பிலிப்பைஸ்ஸ், மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, முதலிய நாடுகளை - அதாவது, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குப்பட்டிருந்த நாடுகளை - ஒவ்வொன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து இந்தியாவில் கைவைக்க ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. இந்தக் கெடுபிடியில் பிரிட்டிஷ் கொலஸ்கிளான் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பிரிட்டிஷ் இராணுவம் முகாமிட்டிருந்தது. மற்ற நாடுகளை ஜப்பானிடம் தோற்ற பிரிட்டிஷார் இந்தியாவையும் இலங்கையை யுமாவது காப்பாற்றவேணுமென்று திட்டமிட்டு அந்நாடுகளில் தமது படைகளைக் குவிந்து

வந்தனர். இந்தியாவின் கிழக்கெல்லைக்குள் ஜப்பானிய படைகள் ஊடுருவி விட்டன. இலங்கையில், கொழும் பில் தான், பிரிட்டிஷாரின் தென்கிழக்காசிய இராணுவத் தலைமைப் பீடம் அமைந் திருந்தது. அதனால் இலங்கைவாசிகள் எப்போதும் பிதியுடனேயே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்களின் பயத்தின் காரணத்தை ஊர்ஜிதப் படுத்துவது பேன்று 1942ல் ஜப்பானியப் போர் விமானங்கள் கொழும் புது துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட்டிருந்த இரண்டு போர்க்கப்பல்களைக் குண்டுவீசியித்தன. அதேவேளையில் திருக்கோணமலைத் துறைமுகத் தில் நின்ற இரு கப்பல்களையும் குண்டுகளால் தகர்த்தன. எதிரியின் போர்க்கப்பலைத் தகர்க்க ஜப்பானியர் செய்த உபாயம் என்னவென்றால், பினேனிலிருந்து குண்டு போடும்பொழுது, அந்தக் குண்டைக் கட்டிப்பிடித்தயித்து ஒரு போர்ந்தின் அக்குண்டைக் கப்பிலின் அகலமான புகைக் குழாய்க் குள் குறித்துவரான்.. குண்டு நேரே கப்பிலின் அடியிற் கென்று வெடிக்கும் கப்பல் சிதறும், வீரனைக் காணமுடியாது! இந்தத் தற்கொடை யுத்தி இப்போது தமிழ்நிலையில் கையாளப்படுகிறது.

கொழும்பில் குண்டுகள் வீழ்ந்ததுதான் தாமதம், பல கடை முதலாளிமார் கடைகளையும் விட்டுவிட்டுத் தவ்கள் தங்கள் ஊர்களுக்குப் போய்க்கொண்டு விட்டார்கள். அத்தருணத்தைப் பயன்படுத்தி ஆங்காங்கு வேலைசெய்த சிப்பந்திகள் கடைகளை எடுத்து நடத்தி, தாங்களே முதலாளிகளாகி விட்டனர். நாட்டில் கிலி பறவாமல் இருப்பதற்காக அரசாங்கமும் அவர்களின் செயலை ஊக்குவித்தது.

மற்ற
நாடுகளைப்போல் இலங்கையையும்

அடுத்ததாக ஜப்பானியர் தாக்கப்போகிறார்கள் என்ற பீதி இலங்கை முழுவதிலுமின்ன மக்களிடையே பரவியது. எந்த நேரத்திலும் தங்கள் தலையில் குண்டுகள் விழுமாம் என்று சனங்கள் எங்கிக்கொண்டிருந்தனர். யுத்தம் எங்கள் நாட்டுக்கும் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அதற்கேற்ற ஒழுங்குகளை அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருந்தது. கொழும்பிலும் மற்ற எல்லாப் பட்டனங்களிலும் இரவில் வெளிச்சம் வெளியே தெரியக்கூடியதாக எரிக்கக் கூடாது: கார்களில் வழக்கமான வெளிச்சத்தைப் போடாமல் parking lights உடன் மட்டுமே ஓடவேணும். எவரும் பட்டம் விடக்கூடாது. ஏனெனில் பட்டதின் விண் போடும் நூறாய் என்ற சத்தம் விமானத்தின் இரைச்சல் போலக் கேட்கும். ஜப்பானிய விமானங்கள் வந்து குண்டு வீசினால் அழிவிலிருந்து தப்புவதற்கு என்னென்ன வழிகளைக் கையாளவேணும் என் றெல் லாம் அரசாங்கம் அறிவித்தல்களும் முறைகளில் சுதாராக என்றாக்கி இருக்கவேணும் என்றும், விமானங்கள் போய்விட்டதும் சைறன் மீண்டும் சத்தமிட்டு ஆயத்து நீங்கியதைத் தெரியப்படுத்தும் வரை அப்படியே அசையாமல் குடங்கியபடி இருக் க வேணு மென் றும் கட்டளையிட்டார்கள். நாங்களும் (1942ல்) அப்படியே செய்தோம். மாதக் கணக்கில் இந்தக் குண்டுவீசிக்க கிலி யாழ்ப்பான மக்களை ஆப்டிப் படைத்தது. முடிவில், பல மாதங்கள் கழிந்ததும், ஜப்பானிய இராணுவத்தின் தாக்கவெறியை பிரிட்டிஷ் படைகள் பதப் படுத்தி, கொஞ்சமொக்கொஞ்சமாக அவர்கள் பிடித்த நாடுகளைவிட்டு அகலச் செய்தனர். இலங்கை மக்களுக்கும் தய்வேனாமென்று நிம் மதியாக மூச்ச விடக் கூடியதாகவிலிருந்தது. உயிருக்கு ஆயத்து நீங்கினாலும் மக்களின் நாளாந்த வழக்கை சீரமிந்த காணப்பட்டது. எல்லாப்

பொருட்களின் விலைகளும் விஷம்போல் ஏறிவிட்டன. சாப்பட்டுக்குத் தேவையான அரிசி, தானியங்கள், பருப்புவகை, சாதாரண பாவனைக்குரிய பொருட்கள், அதாவது வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள், இறக்குமதி குறைந்தினால் விலையேறி விட்டன.

சரக்குகள் கொண்டு வரும் கப்பல் களுக்கும் ஆபத்து. ஆகவே உணவுக்கும் உணவுப் பொருட்களுக்கும் தட்டுப்பாடு. பொருட்கள் யாவும் கறுப்பு மார்க்கெட் என்றும் கள்ளச்சந்தையில் விலைக்கட்டி விற்கப்பட்டன. அரசாங்கம் உணவுப் பொருட்களுக்கு (ration) அனவக்கட்டுப்பாடும் (price control) விலைக்கட்டுப்பாடும் விதித்தார்கள். போதிய அரிசியை இறக்குமதி செய்ய முடியாமையால் வெளிநாடுகளில் இருந்து கோதுமை மாவைக் கொண்டுவந்தார்கள். சீனி, குழந்தைகளின் பாஸ்மா, பருப்பு வகை, அரிசி, மண் ஜென் ஜெய், பெற்றோல், முதலிய நாளாந்தம் பாவிக்கும் பொருட்களுக்கு பங்கீட்டு அட்டை முறையை அரசாங்கம் அமுல்படுத் தினார்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் கூப்பன் புத்தகம் ஒன்று கிராம சேவகர்மூலம் விநியோகிக்கப்பட்டது. கூப்பனில் கிழமைக்கு ஒரு முத்திரை. இதைக் கிழித்துக் கொடுத்து அந்த வாரம் கூட்டுறவுச் சங்கக்கடையில் (சங்கக்கடை, கூப்பன்கடையில்) என்னென் உணவுச் சாமான்கள் கிடைக்குமோ அவற்றை வாங்கிக் கொண்டு வீடு திரும்ப வேண்டியது, மறு பேசில்லை. அப்போது ஆட்சிசெய்தது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமல்லவா! அதனால் எல்லாப் பிரஜைகளும் சமமாகப் பரிபாலிக் கப்பட்டார்கள். அரசு உத்தியோகத்தர்களுக்குச் சில சில

உணவுப் பொருள் விநியோகத்தில் சிறு சலுகை கிடைக்கும். 1944ல் நான் உத்தியோகமானதும், இச்சலுகையைப் பயன்படுத்தி பல சாமான்களை வங்கிச் சேர்த்துவைத்து, மன்னாரிலிருந்து அடிக்கடி யாற்பாணம் வரும்பொழுது கொண்டுவந்து அன்னர் அன்னியிடம் கொடுப்பேன்.

மக்கள் நாளாந்தம் பாவிக்கும் உணவுப் பொருட்கள், மற்றும் அத்தியாவசியைப் பொருட்களின் விநியோகம் இற்றைவரை சங்கக்கடைகள் மூலம் கூப்பன்களைப் பாவித்துச் செய்யப்பட்டு வருகின்றது என்பது இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.

சங்கக் கடை

(Co-operative Stores):

1940களில் இரண்டாவது உலக மகாயுத்தகாலத்தில் அப்போது இலங்கையை ஆண்ட பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் தொடக்கி வைத்த அத்தியாவசியைப் பொருட்களைச் சங்கக்கடைகள் மூலம் கூப்பன் பாவித்து விநியோகம் செய்யும் திட்டம் இத்தனை வருடங்கள் கழிந்தும் இன்றும் இலங்கையில் அமுலிலிருந்து வருகின்றது. இந்த விநியோக முறை ஏழைக்குடும்பங்களுக்கு ஒரு வர்ப்பிரசாதமாக அமைந்துவிட்ட தென்றே கூறலாம். ஒவ்வொரு குடும்பமும் பதியப்பட்டு, அவரவர் களுக்கு உரிய கூப்பன் கள் விநியோகிக்கப்பட்டு, எந்தக் குடும்பமும் தனக்குரிய பங்கீட்டு உணவுப் பொருட்களை உரிமையோடும், கட்டுப்பட்டு விலையிலும் பெற்றுக் கொள்ள இத் திட்டம் வழிவகுக்கின்றது. இந்தப் பங்கீட்டு முறை அரசாங்கத் தினைகளத்தால் கையாளப்படுகிறதியால் ஒரளவுக்காவது திருப்பதிகரமாக இயங்குகின்றது எனக்கொள்ளலாம். தனிப்பட்ட முதலாளிகள்

இதைக் கையாண்டால், விலைக்கட்டுப்பாட்டை மீறக்கூடும்: பெருட்களை ஒளித்து வைத்து (Black market) கள்ளச்சந்தையில் விற்கக்கூடும் என்பது சாதாரணமாக எதிர்பார்க்கக் கூடியது. அதனால் ஏழைச்சனங்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படவும் இடமுண்டு.

யுத்தகாலத்தில் அத்தியாவசியான பாவனைப் பொருட்கள் பலவற்றிற்கு விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தி, அவற்றை கூப்பன்மூலம் விநியோகிக்கும் முறை அமுலிலிருந்து. அரிசிக்கூப்பன், மாக்கூப்பன், சீனிக் கூப்பன், மண் ஜென் ஜெய்க் கூப்பன், துணிக் கூப்பன் இப்படி வெவ்வேறு பொருள்களுக்குத் தனித்தனியே கூப்பன்கள் பாவனையில் இருந்தன. “கூப்பன் மா” என்று இங்கு குறிப்பிட்டது இறக்குமதி செய்யப்பட்ட (அமெரிக்கன்) கோதுமை மாவைவத்தான். (அது உண்மையான கோதுமையை அரைத்து எடுத்த மாவோ அல்லது பிரிதோ, யார் அறிவார்!) அநேகமாகக் கூவித் தொழில் செய்வர்களுக்கு முதலாளி கொடுக்கும் சாப்பாட்டு வகைகளுக்குத்தான் இந்தக் கூப்பன் மாவைப் பாவித்தார்கள். இப்படி, மக்களுக்கு நாளாந்தம் தேவைப்படும் அத்தியாவசியைப் பொருட்கள் கூப்பன் மூலம் விநியோகம் செய்யும் முறை, இன்றும்தான், ஏழைக்குடும்பங்கள் நானுக்கு ஒருவேளை சாப்பாடாயினும் உரிமையுடன் உண்ணுவதற்கு ஏதுவாக இருந்து வருகிறது. சுருங்கச் சொன்னால், நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பாடாமல் காப்பாற்றி வருவது இந்தப் பங்கீட்டு முறைதான் என்றால் மிகையாகும்.

பிரயாணம்:

இலங்கையில் கனகாலந்தொட்டு, காலால் நடந்துபோவதை அடுத்து, போக்கு வரத்துச்சாதனமாகத் துவிச்சக்கர வண்டி (Cycle சைக்கிள்) தான் அநேகமாக எல்லா வீடுகளிலும் காணப்படும் சைக்கிள் ஆட்களை ஏற்றிக் கொண்டு போகமட்டுமல்ல, சாமான்களை ஏற்றிச் செல்லவும் பாவிக்கப்படுகின்றது. அதற்கு வசதியாக அநேகமாக எல்லாசைக்கிள் களில் களிலும் விசேஷமாக இரும்பாற்செய்த சுமைகாவி (carrier) பொருத்தப்பட்டிருக்கும். அரசாங்கம் ஒருசைக்கிளில் ஒருவர்தான் பயணன்று செய்யலாம் என்று சப்பம் போட்டிருந்தாலும் சைக்கிளில் தனிய ஒருவர் போவதைக் காணப்படு அருமை. அநேகமாக (ஒருவரைச் சுமைகாவியிலும் ஒருவரைக் குறுக்குச்சட்டத்திலும் ஏற்றிக்கொண்டு) மூவர் போவதுதான் பொதுவழக்கம். தேவையேற்றப்படும் சின்னயைலை (handle) கைபிடியில் ஏற்றிக் கொண்டு 4 பேர் போவதுமுண்டு. நானும் படிக்கிற காலத்தில் திருநெல்வேலியிலிருந்து கீரிமலைக்கு (12 மைல்) பல முறைகள் போய்க் கேணியில் குளித் துவிட்டு வந்திருக்கிறேன் - அதுவும் ஆறு, ஏழு பேர் சேர்ந்து 3 சைக்கிளில் போவேயும். அந்த வயதில் கஷ்டம் தெரியாதுதானே!

அன்மைக் காலம் வரை சைக்கிள் பிரயாணத்துக்கு அடுத்தாற் போல வண்டிகளைத்தான் பிரயாணத்துக்குப் பாவிப்பார்கள். இரட்டை மாட்டு வண்டி, ஒற்றை(மாட்டு)த் திருக்கல் எல்லாக் கிராமங்களிலும் இருக்கும். நடையில் போகமுடியாத துராப்பிரயாணம் கணக்கு குடும்பம் அல்லது பெண்கள் அடங்கிய குழுக்கள் வண்டியிலேதான் பிரயாணஞ்செய்வார்கள். 15, 20 மைல்கள் பிரயாணஞ்செய்வார்கள்.

செய்யுப்போது மேலதிகமாக ஒரு மாட்டை வண்டியில் கட்டிக் கூட்டிப்போவார்கள், மாறி வண்டியிற் பூட்டுவதற்காக. அவ்வண்டிகளில் மாடுகளுக்கென இருவத்தீன் - வைக்கோல், புல்லு, - கொண்டு போவார்கள். வைக்கோல் அல்லது புல்லை வண்டித்தட்டில் அடங்கலும் பரவி, அதன்மேல் புற்பாயை விரித் துவிட்டு, பாய்க்கு மேலிருந்து கொண்டுதான் பயணங்கு செய்வார்கள். அது மெத்தைமாதிரி மெதுமையாக இருக்கும், படுக்கவும் வசதியாகவிருக்கும். தூர்ப்பயணங்களின் போது, நித்திரை கொள்ளாத நேரங்களில், சிறுவர்கள் அல்லது வர்ணாதிபர்கள் பாடி மற்றவர்களின் களைப்பை மாற்றுவார்கள்.

பணவசதி

படைத்தவர்கள் குதிரைவண்டி சொந்தமாக வைத்திருப்பர், அல்லது வாடடைகக்கு அமர்த்திக்கொண்டு பயணங்கு செய்வார்கள். தெருவில் கார்களைக் காண்பது அருமை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 2 அல்லது 3 கார்களை மட்டுமே காணலாம். அநேகமாக அவை வாடடைக் கார்களாகத்தானிருக்கும் ஆஸ்பத்திரிக்கு வருத்தக்காரரைக் கொண்டு போக, அல்லது மிகவும் அவசரமாகப் போகவேண்டிய தேவைகளுக்குத் தான் காரை வாடடைக்குப் பிடிப்பார்கள். தாம் சொந்தமாகக் கார் வைத்திருக்காத பணக்காரர்கள் அடிக்கடி வாடடைக் காரிலேயே பிரயாணங்களை மேற்கொள்ளுவார்கள்.

அக்காலத்தில் இப்போது உள்ளதுபோலல்லாமல் Engineஐ start பண்ணுவதற்கு முன்றாக வளைத்த (double bend) தடித்த (crank) இரும்புக் கம்பியை காரின் முன்பக்கம் bonnetஇன் அடியிலுள்ள துவாரத்தினுடாகச் செலுத்தி engineக்குள் பொருத்தி, வலப்பக்கமாகச் சுழற்றினால் engine fan கற்றி start

ஆகும். இதை மிகவும் கவனமாகச் செய்ய வேணும். அல்லாவிடில் திருப்பியடித்து, கையை அல்லது முங்கையைப் பதம்பார்த்து விடவும்கூடும். Start ஆகியதும் ஒட்டுநங்கியரை மாட்டி, கிளக்கை அமத்திக் காரை ஒட்டிக் கொண்டு போவார். இப்போது உள்ள கார்களுக்கு கியரும் கிடையாது, ஒட்டுந் இருந்த இருப்பில் ஒரு Starter Push Button ஜ் அழுத் தினால் கார் start ஆகும். அதைவிட, முன்பு கார் engineக்கு அடிக்கடி, 25, 30 மைல்களுக்கு ஒருக்கால், தண்ணீர் tankஇல் தண்ணீர் நிரப்பேற்றும் அல்லாவிடில், தண்ணீர் முடிந்ததும் கார் ஒடாமல் நின்றுவிடும். அக்காலத்துக் கார்களின் உருவம் ஒரு நீள்சுதாப் பெட்டி போன்றது. நாலு சில்லும் பெட்டிக்கு வெளியேதான் அமைந்திருக்கும். ஒவ்வொரு பக்கத் திலும் இரு சில்லுகளையும் மூடியிருக்கும் (mud guard) சேருதான் கி இடையில் தொடுத்தபடியே இருக்கும். அது பலமானது. ஆட்கள் அதிகப்படி, காருக்குள் இடப்பிள்ளை என்றால் வெளியே இந்தச் சேருதாங்கித் தொடுப்பின்மேல் நின்று போக, அல்லது மிகவும் அவசரமாகப் போகவேண்டிய தேவைகளுக்குத் தான் காரை வாடடைக்குப் பிடிப்பார்கள். தாம் சொந்தமாகக் கார் வைத்திருக்காத பணக்காரர்கள் அடிக்கடி வாடடைக் காரிலேயே பிரயாணங்களை மேற்கொள்ளுவார்கள்.

தற்காலத்தில் காணும் காரைத் திருப்புப்பொழுது காட்டும் (signal light) திசைகாட்டி வெளிச்சம் அப்போதைய கார்களுக்கு இல்லை. காரைத் திருப்புமுன் ஒட்டுந் தனது வலது கையை வெளியே நீட்டி, கார் திருப்பப் போவதாக சைகை காட்டித்தான் அதன்பீருகு காரைத் திருப்புவார். இப்படிக் கையை வெளியே நீட்டிச் சைகை காட்டும்பொழுது எதிரே வரும் வாகனமோ அல்லது ஏதும் மரமோ அடித்துக் கை முறிந்த சந்தர்ப்பங்களுமுண்டு. இதன்பிறகு engineக்குள் கொஞ்சக்காலம் (driver) ஒட்டுநருக்கு வலப்பக் Frameஇலும் அநேபோல் இடது

பக்கத்திலுள்ள பிறேமிலும் (புகைமிரத signal பேல்) ஒரு சிவப்பு வெளிச்சம்போட்ட கைகாட்டி பொருத்தியிருக்கும். இதன் நீளம் 10, 12 அங்குலமிருக்கும். ட்ரைவர் எந்தப் பக்கம் காரைத் திருப்புகிறாரோ அந்தப் பக்கத்து லீவரை முடுக்கிவிடுவார். உடனே அந்தப் பக்கத்துக் கைகாட்டி கிளம்பும். கார் திரும்பினபிறகு அதைக் கீழே விழுத்துவார்.

அந்தக் காலத்தில் நீண்ட பிரயாணங்களை மேற்கொள்பவர்கள் - உதாரணமாக, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கதிர்காமம் போவதாமிருந்தால் - ஒரு குழுவாக 6, 8, அல்லது 10 ஆண்கள் சேருவார் கள். சேர்ந்ததும், ஒவ்வொருவரும் தனது கடைசி உயிலை எழுதி வீட்டில் வைத்துவிட்டு, உற்றார் உறவினர், நண்பர்கள் எல்லாரையும் கூட்டி, தாம் வீட்டுப்பிரிந்து போவதால் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக, அவர்களிடமிருந்து கடைசிப் பிரியாவிடை பெற்றுக் கொண்டு பயணம் போவார்கள். பொதிசோறும் கட்டிக்கொண்டு போவார்கள். போகும் வழியில் முருகன்டி, வற்றாப்பளை, மாமாங்கம், முதலிய பல ஸ்தலங்களைத் தரிசித் துக் கொண்டும் அங்கங்கு இரண்டொரு நாட்கள் தங்கியிருந்தும் செல்வார்கள். அவர்கள் போகும் வழி அடர்ந்த காட்டுப்பாதையாக இருக்கும். வற்றாப்பளையில் பலஸ்பழக் காலமென்றால் வயிறாரச் சாப்பிட்டுப் பயணத்தைத் தொடர்வார்கள். மிருகங்களிடமிருந்து தப்பி, பாலைப்பழக், கிழங்குவகை முதலியன சாப்பிட்டும் ஏதோவிதமாகப் பசி, தாகத்தைத் தணித்தும், கதிர் காமத்துக்குப் போய்ச் சேருவார்கள். அங்கு முருகனைத் தரிசித் துவிட்டு. அதே பாதையால் அதிர்ஷ்டசாலிகள் (மட்டும்) உயிருடன் திரும்புவார்கள்! யாத்திரிகர் வீடு வந்து

சேர்ப் பல மாதங்கள் பிடிக்கும். வந்தால் எல் லோருக் கும் சந் தோஷம், அல்லாவிட்டால்? அப்படி வந்து சேர்பவர்களை வரவேற்பவர்கள் (அநேகமாகப் பெண்கள்) அவர்களை அழுகையுடன் வரவேற்கவேண்டிய சந்தர்ப்பங்களும் இருக்கக்கூடும் ஏனெனில், யாத்திரிகர் ஊரைவிட்டுப் போனபிறகு யாவுது உறவினர்கள் இறந்திருக்கக்கூடும் அந்தத் துக்கச் செய்தியைச் சொல்லி ஒப்பாரிவைத்து அழுதுதான் பெண்கள் யாத்திரிகர்களை வரவேற்பார்கள். நான் சொல்லும் அந்தக்காலம் புகையிரதம் இலங்கைக்கு வந்திராத காலம்.

கடன் கழிப்பு :

மேற்கத்திய நாடுகளில் தொடங்கி, கொழும்புக்கும் பரவி, பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் சில இடங்களில் இப்போது பாவிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். வீட்டுக்குள்ளேயே கக்கூஸ் வைத்தல். இந்த வழக்கம் முந்திக் கிடையாது. விடிய எழுப்பினதும் (அந்த நாட்களில் அதிகாலை 5, 6 மணிக்கு எழும்பி விடுவார்கள்) ஆண்கள் வேப்பமரத்தில் தடிபிடுங்கி (trapsh) ப்ரஷ் மாதிரி குச்ச செய்து பல்லைத் துலக்கிக்கொண்டு வயலைத்தேடி அல்லது வெளியான இடங்களிலுள்ள புற்றைகளைத் தேடி (குஞ்சதமிருக்க அல்லது வெளிக்கிருக்க) போவார்கள். அங்கே மலசலம் கழித் துவிட்டு, பக்கத்திலுள்ள குளத்தில் கழுவிலிட்டு, காலையும் அலம் பிவிட்டு வீடு திரும்புவார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நாய் வளர்ப்பார்கள். நாய்களும் காலையில் விழித் தவடன் காலைச் சாப்பாட்டுக்காக நியமம் தவறாது வயலை அல்லது பற்றைகளைத் தேடி வெளிக்கிருக்க போவன். யாத்திரிகர் உண்டபின் வீட்டுக் குத்

திரும்பும்பொழுது வாய் கழுவாமலே வந்து சேருவன். வீட்டுக் காராரும் அதைப் பொருப்புத்துவதில்லை. அவர்களுக்குச் சாப்பாடு மிச்சந்தானே! அந்த வாயோடு நிலத்தில் விளையாடும் குழந்தையோடு நாய் போய் க் கொஞ்சி வினையாடும்! பெண்களோ, தங்கள் வளவுக்குள்ளேயே கிடுகால் செய்த அடைப்புக்குள் அலுவலை முடித்துக் கொள்ளுவார்கள். நாய்களும் அதிகதுாரம் நடக்கத் தேவையில்லை. என்னே சுத்தம்!

இந்த இழிநிலைமை அதிக காலம் நீடிக்கவில்லை. ஆங்காங்கு உள்ள நகரசபை, கிராமசபைகள் மலசலகூடங்கள் சுத்திகரிக்கும் தொழிலைப் பொறுப்பேற்று நடத்தின. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கக்கஸ் கட்டி, மலசலம் குழிக்கப் பெறிய வாளியைப் பாவிக்கும்படி உத்தரவு பிறப்பித் தார்கள். தினமும் காலை (10, 11 மணி அளவில்) சுத்திகரிப்பு அலுவலர் (அநேகமாகச் சக்கிலியந்தான்) வீடுவீடாகப் போய் மலகூட வாளியிலுள்ளதைத் தான் கொண்டுவெந்த பெரிய (Drum) பாத்திரத்தில் கொட்டி மூடிக்கொண்டு போவன். இப்படி எல்லா வீடுகளிலும் சேகரித்து நிரம்பிய பாத்திரங்களைத் தான் கொண்டுவெந்த சிறிய கைவண்டியில் அடுக்கி அதைத் தள்ளிக் கொண்டுபோய் அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு தனியான இடத்தில் மலத்தைக் குவிக்க, அங்குள்ள அலுவலர்கள் அதற்குத் தீயிட்டு முழுவதையும் ஏரிப்பார்கள். இத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் அலுவலர்களுக்கு மாதாந்தச் சம்பளம் கிடைக்கும். இவர்கள் பாவிக்கும் வண்டிக்கு “கக்கஸ் வண்டில்” என்று பெயர். தெருவாற் போகிறவர்கள் இதைக் கண்டவுடன் மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒதுங்கிப் போவார்கள்!

பிற்காலத்தில் கிராமசபையின்

பொங்கு தமிழ்

அமைதியும் சமாதானமும்

- 41 கான மயிலதன் கார்கால ஆட்டத்தில்
காதல் கொள்ளக் கணிவதில் பொங்கு தமிழ்!
கல்லூரி வாசல் களத்தின் பொறியை
கண்டத்தில் கொழுத்தத் துணிவதில் பொங்கு தமிழ்!
- 42 நாம் கருவாகி உருவாகித் திருவான
நம்ஜவீ யூமிலே நமக்காகப் பொங்கு தமிழ்!
நாமோ துருவாகிச் சருகாகிக் கருகாது
நாம்வாழத் தாயகம் எமக்காகப் பொங்கு தமிழ்!
- 43 தேமதுர மொழியோசை தேசம் எங்கும்
தெம்மாங்கு பாட வேண்டிப் பொங்கு தமிழ்!
தெவிட்டாத் தமிழ் நிலைத்து வாழத்
தேசியம் காணத் தூண்டிப் பொங்கு தமிழ்!
- 44 ஏடு எடுக்கும் இளங்கவிப் பாட்டில்
காந்தத்தில் துணை சேர்ப்பதில் பொங்கு தமிழ்!
எகிறித் திணவு எடுக்கும் தோள்களில்
எம்கய நீண்யம் ஆர்ப்பதில் பொங்கு தமிழ்!
- 45 கூறிடும் பயங்கர முத்திரை விலக்கி
குறைவிலாப் பிரதிநிதித்துவம் ஏற்கப் பொங்கு தமிழ்!
குதறும் தேவைக்காய்த் தடைகள் விலத்தி
குழப்பிட விழைவோர் தோற்கப் பொங்கு தமிழ்!
- 46 அடிமை விலங்குப் பூட்டு உடைத்து
ஆய்கங்கணம் பூட்டும் காலத்திற்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!
ஆயோதன வெற்றி விளிம்பில் நின்று
அரும்பும் பேச்சுப் பாலத்திற்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!

47 அமைதிப் புறாவைத் தூது விட்டு
ஆண்தக் கூத்தாடும் சேதியில் பொங்கு தமிழ்!
அன்னப் பட்சியின் நிறம் எடுத்து
ஆடி விளையாடும் வீதியில் பொங்கு தமிழ்!

48 ஆணுக்குப் பெண் இளைப்பில்லை காணேன
அதிரடியில் கை கோர்க்கப் பொங்கு தமிழ்!
அமைதி நிலைநாட்ட அவளுக்கு இணையெனும்
அவனுடன் கைசேர்க்கப் பொங்கு தமிழ்!

49 நாமிழுந்த பிரதேசம் தாம்மீஸ் வருமென
நாளை கைதூக்கும் சுகத்திற்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!
நலம் காணும் சாத்தியக் கூற்றில்
நம்பிக் கைகுலுக்கும் தாகத்திற்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!

50 முகம்தான் இழந்தும் முகவரி தொலைந்தும்
முன் எடுக்கும் சமாதானத்தற்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!
முடிந்தது இனியும் இடப் பெயர்வெனும்
முத்திரையாய்ப் பொழி காலத்திற்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!

51 தாவி வரும் கவரி மாளினத்தின்
தன்மானம் எடுத்துக் காட்டுவதிலே பொங்கு தமிழ்!
தங்கும் புலத்தில் சர்வதேச அழுத்தம்
தாயக எழுப்பத்தற்காய் ஊட்டுவதிலே பொங்கு தமிழ்!

52 ஊதி வரும் தும்பியின் இசைக்கு
உணர்வு தட்டி ஆராட்டுவதிலே பொங்கு தமிழ்!
ஜளி இடும் தமிழர் கேள்விக்கு
உரிமைக் குரல் போராட்டத்திலே பொங்கு தமிழ்!

53 தமிழர் தங்கிடும் அகிலம் எங்கணும்
தட்டச் சேதி விடுத்திடப் பொங்கு தமிழ்!
தாயகம் காத்திடத் தயங்கிடாச் செம்மலுக்கு
தாழும் தோள் கொடுத்திடப் பொங்கு தமிழ்!

- 54 கனல் பறக்கக் கலைவளம் சிறக்கும்
கவினோடு விழாப்புணத் தூண்டுவது பொங்கு தமிழ்!
கருத்துச் சிலிர்க்கக் கணமும் இறைக்காது
காணக் கண்கோடி வேண்டுவது பொங்கு தமிழ்!
- 55 வெந்த தாயகத்தின் நொந்த நிலைகண்டும்
வேல் பாய்ச்ச நினைப்பின் பொங்கு தமிழ்!
வெள்ளைக் கொடுயில் வேஷச் சாயமிட்டு
வேடுக்கை காட்டிக் கணைப்பின் பொங்கு தமிழ்!!
- 56 எதுவந்த போதும் இமந்த சுதந்திரம்
எய்தும் வரையும் இமையோமெனப் பொங்கு தமிழ்!
எத்தனை போரும் பேச்சுமினி வரினும்
எய்தித் தனித்துவம் அமைப்போமெனப் பொங்கு தமிழ்!
- 57 நீதிப் பாதையை நிலையாய் நிறுத்த
நியாயக் கோப்பினை நாடுவதில் பொங்கு தமிழ்!
நிலமகள் வேண்டும் விடியலின் நியதி
நிதர்சனம் ஆகத் தேடுவதில் பொங்கு தமிழ்!
- 58 கண் காணிப்புக் குழுவொன்று இல்லாது
கணமும் நிம்மதி நிலவிடப் பொங்கு தமிழ்!
காக்க அமைதிப் படையென்றும் நில்லாத
காலம் கணிந்து உலவிடப் பொங்கு தமிழ்!
- 59 இன்று வருகுதோ என்று வருகுதோவென
ஸமும் மலரக் காத்திருக்கப் பொங்கு தமிழ்!
இந்த நிற்கதி கெட்ட நிலைமாறி
இன்பம் நிலைகாணப் பார்த்திருக்கப் பொங்கு தமிழ்!
- 60 என்றும் அமைதி என்றென்றும் அமைதி
எம்மினிய தமிழகத்தில் நிம்மதிக்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!
எவர்க்கும் சமாதானம் எவரெவர்க்கும் சமாதானம்
எம்மருமைத் தாயகத்துச் சந்நிதிக்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!

- புதுமையும் மெருகும்**
- 61 காரிஞ்சுள் விலகக் கவலையும் மறையுமெனக்
காத்து நிதமும் விழித்திருக்கப் பொங்கு தமிழ்!
கண்ட கனவு அத்.தனையும் சேர்த்து
கதை பேசிக் களித்திருக்கப் பொங்கு தமிழ்!
- 62 சமர் தொடுத்துத் துயார் துடைத்ததென
சங்கீத கானம் பாத்தூவப் பொங்கு தமிழ்!
சனநாயகம் வாழுத் தமிழ்மானம் பாவுதென
சந்தோஷ மேகம் பூத்தூவப் பொங்கு தமிழ்!
- 63 குடிபுலம் விட்டுத் தாயகம் மீண்டு
குதூகல அலைகள் குலவியோட்டப் பொங்கு தமிழ்!
கூண்டுகள் பிட்டுக் கூடுகள் கட்டி
குடும்பத்து வாழ்வில் கோடுகொட்டப் பொங்கு தமிழ்!
- 64 குறைகள் விடுத்து நிறைகள் தொடுக்க
சூட்டிச் சேரும் தேட்டத்தில் பொங்கு தமிழ்!
குழலும் யாழுமெனக் கிளியும் மைனாவுமென
சூடிப் பேசும் தோட்டத்தில் பொங்கு தமிழ்!
- 65 புத்தம் புதுவித வித்தைகள் செழிக்கும்
புனருத் தாரண மலர்ச்சியில் பொங்கு தமிழ்!
பூகோளம் பூக்கும் யுக்திகள் கொழிக்கும்
புலச்சீர் திருத்த வளர்ச்சியில் பொங்கு தமிழ்!
- 66 காடும் மேடும் கதிராடும் கழனியாக
கால் நடையோடு கைத்தொழிலும் கூடப் பொங்கு தமிழ்!
காயும் கண்ணீரும் கனிவாகும் கணவுமாக
கடல் மீனோடு நிடலும்விடை பாடப் பொங்கு தமிழ்!

- 67 வாவியும் ஏரியும் வடிகாலும் வழிந்திட
வானம் பெய்யும் மாரியில் பொங்கு தமிழ்!
வாணோங்கும் அணையும் வருகையுறும் பாசனமும்
வார்க்கும் மின்சாரத் தாரியில் பொங்கு தமிழ்!
- 68 கல்விக்கு என்றும் நண்கலைக்கு என்றும்
கலாசாலை என்றும் சாலைதோறும் பொங்கு தமிழ்!
கண்ணிப் போதனைக்கும் கல்லூரி வாசகத்திற்கும்
கற்றுத் தெளிய ஒலைகூறும் பொங்கு தமிழ்!
- 69 சண்டி மாட்டோடு வண்டி விமானமும்
சாய்மரப் படகும் கப்பலுமாய்ப் பொங்கு தமிழ்!
சட்டக் கலப்பையோடு சாகுபடி சாதனமும்
சாய்மனைக் கதிரையும் தெப்பமுமாய்ப் பொங்கு தமிழ்!
- 70 எண்ணைய்க் கிணறும் எடுத்த ரத்தினமும்
ஏந்திமையின் எள்ளுப் பிடியாகாதெனப் பொங்கு தமிழ்!
எண்ணெட்டு மாடியும் ஏறுகின்ற கோடியும்
என்னவன் நோக்கும் நொடிக்காகாதெனப் பொங்கு தமிழ்!
- 71 வாதமென மிதமும் தீவிரமும் விரதமுமாய்
வாட்டிய பயங்கரம் அன்றெனப் பொங்கு தமிழ்!
வளமுறும் வாழ்விற்கு வலுவேறாக்கம் என்றநும்
வாய்ப்பே ஆதாரம் என்றெனப் பொங்கு தமிழ்!
- 72 நாவலிலே போட்டது நனிதுறப் போதாதென
நாளிலமும் போடும் பாலத்திற்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!
நாம்நாடும் பாக்கூடும் நல்மலாயச் சிங்கைக்கும்
நாளும் போய்வரும் காலத்திற்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!
- 73 வீணையும் யாழும் விதமான கருவியும்
வினையாடும் வினோத ஒசையிலே பொங்கு தமிழ்!
விண்வெளி வீரரும் மண்வெளி மைந்தரும்
வித்தைகள் சாதிக்கும் ஆசையிலே பொங்கு தமிழ்!

- 74 நன்செய்யும் புன்செய்யும் நாடிக் கைகோர்க்கும்
நாட்டுப் பாடல் கூட்டத்திலே பொங்கு தமிழ்!
நம்மன் வளத்தின் நாணய மாற்றிட்டால்
நாளிலம் நயக்கும் நம் தேட்டத்திலே பொங்கு தமிழ்!
- 75 வரை அறவான இறக்குமதிக் களஞ்சியத்திலே
வரம்பிலா ஏற்றுமதி சோபிக்கப் பொங்கு தமிழ்!
வற்றாத வர்த்தகமும் வாடாத வாணிபமும்
வளம் தீட்டிறிதி தாபிக்கப் பொங்கு தமிழ்!
- 76 பருத்திப் பட்டுப் புடைப்பத் தூவலில்
பரவும் பஞ்ச மென்மையிலே பொங்கு தமிழ்!
பட்டம் பதவி பண்மதான் வருவினும்
பாங்கு இழக்காத் தன்மையிலே பொங்கு தமிழ்!
- 77 காலையிலும் மாலையிலும் ஆலய ஏத்தலுக்காய்
கண்ணெனும் மனி ஒசையிலே பொங்கு தமிழ்!
கனலும் புனையாய்க் காத்தெமை நீத்தோர்க்காய்
கங்குல் விடியல் பாசையிலே பொங்கு தமிழ்!
- 78 வேற்றுாரில் காணாத விழிபூக்கும் அழகெலாம்
வெள்ளை மணல் வினையாடலே பொங்கு தமிழ்!
வேண்டும் உல்லாச வெளியீர்ச் செலாவணியும்
வேரடச் செம்மன் களியாடலிலே பொங்கு தமிழ்!
- 79 பார்த்துக் கோடிட்ட பாதுகாப்பு எல்லையிலே
பாசறை விழிகள் சோராதிருக்கப் பொங்கு தமிழ்!
பலமோடு கோடித்த படைக் காவலகத்திலே
பாவனை தேடி வாராதிருக்கப் பொங்கு தமிழ்!
- 80 புதுமைகள் தோய்த்துப் பூங்காவியம் இயற்றும்
புலவரின் புகழ் ஒங்கிடப் பொங்கு தமிழ்!
புவியினில் ஜயம் எடுத்திட வாய்ப்பிடா
புரவலர் புண்ணியம் வீங்கிடப் பொங்கு தமிழ்!

வளமும் வாழ்த்தும்

- 81 சங்கத் தமிழாய் தங்கத் தமிழாய்
சகு இன்ப அமிழ்தாய்ப் பொங்கு தமிழ்!
சதாபிள்ளைத் தமிழாய் கன்னித் தமிழாய்
சாகா மூத்த தமிழாய்ப் பொங்கு தமிழ்!
- 82 வண்ணத் தமிழாய் வடிவில் முத்தமிழாய்
வளர் தமிழாய் வாழ்ந்திடப் பொங்கு தமிழ்!
வாக்கில் செந்தமிழாய் நோக்கில் வைந்தமிழாய்
வார்க்கும் தீந்தமிழாய்ப் பேற்ந்திடப் பொங்கு தமிழ்!
- 83 வண்ணச் செவிக்கு வட்டக் குண்டலமும்
வலம்புரிக் கழுத்தில்சிந்தா மணியோடும் பொங்கு தமிழ்!
வளையாடும் கையும் நூலிடையோடு மேகலையும்
வர்த்த பாதத்தில்சிலம்பு அணியோடும் பொங்கு தமிழ்!
- 84 வான்பிதா உயிருட்ட மண்மாதா மெய்திட்ட
வடிவெடுத்த உயிர் மெய்யில் பொங்கு தமிழ்!
வல்லினப் பாவாடையும் மெல்லினப் பூவாடையும்
வளரிடையின மேலாடையாய் நெய்யலில் பொங்கு தமிழ்!
- 85 குறிலும் நெடிலும் குலவிக் கொண்டாட
கும்மியோடு கோலும் கொட்டப் பொங்கு தமிழ்!
கூடி வாழ்வின் கோடி நன்மையென
குத்து மூவான்றுசேரத் தட்டப் பொங்கு தமிழ்!
- 86 கவின் கலைஞரும் நவீனக் கவிஞரும்
கருவிலும் சொல்லிப் புகழ்வது பொங்கு தமிழ்!
கடும் அறிஞரும் கடும் உரைஞரும்
கருதும் பொருளில் திகழ்வது பொங்கு தமிழ்!
- 87 பெண் எடுக்கப் பொன் கொடுத்து
பெண்ணியம் கானும் மாட்சியில் பொங்கு தமிழ்!
பெற்ற இல்லும் புகுந்த வீடும்
பேனும் பெண்மை ஆட்சியில் பொங்கு தமிழ்!

- 88 மண்ணின் மானத்தில் மனித அபிமானத்தில்
மானிட நேயத்தில் மாண்புறப் பொங்கு தமிழ்!
மாற்றான் தேவைக்கும் மாறும் கற்றத்திற்கும்
மாரணியே ஆணை ஏண்டுறப் பொங்கு தமிழ்!
- 89 கூட்டு சுவாசத்தில் வீட்டு ஆசத்தில்
குளிர் தோட்ட வாசத்தில் பொங்கு தமிழ்!
குழியூப் பாசத்தில் நாட்டு வாசகத்தில்
குறையா உலக நேசத்தில் பொங்கு தமிழ்!
- 90 பலரும் போற்ற வளரும் நாடென
பண் பாட்டுடன் வாழப் பொங்கு தமிழ்!
பயிலும் தமிழ் பழகும் தமிழூன
பாரணி சூடு ஆழப் பொங்கு தமிழ்!
- 91 ஆய கலைக்கும் அருஞ் கவடிக்கும்
அளவாய் எண்ணிட்ட பொழுதிலே பொங்கு தமிழ்!
ஆரம்பத் தொன்னுால் அடுக்காயத் தொடர்ந்து
ஆலாகும் எண்ணற்ற விழுதிலே பொங்கு தமிழ்!
- 92 சொந்த மொழியின் சோபை சொல்லமட்டும்
சொற்கள் போதாத சோதனையிலே பொங்கு தமிழ்!
சொல் அகராதியின் சொற்றுணைப் பெருக்கலை
சோராது உருவாக்கும் சாதனையிலே பொங்கு தமிழ்!
- 93 வேரிலும் விழுதிலும் விழுமியப் பொருண்மையே
வேதத்தின் தாரகமாய் இலங்கப் பொங்கு தமிழ்!
வேதயிலும் சோபையிலும் தழுவிய கொள்கையை
வெற்றியின் தாரணமாய்த் துலங்கப் பொங்கு தமிழ்!
- 94 எம்முணர்விலே பூவாகி எம்முதிரத்திலே பிஞ்சாகி
எம்முடலிலே காயான கனவுக்களியே பொங்கு தமிழ்!
எம்முயிரிலே விகதயாகி எம்கருத்திலே முளையாகி
எம்நனவிலே தருவான முகைநுனியே பொங்கு தமிழ்!

- 95 நின்றாலும் பட்டாலும் நிகருக்கு நிகரென
நிலைத்து வாழும் பேர்சொல்லப் பொங்கு தமிழ்!
நினைவிலும் கனவிலும் நெடிதூய் பணையாகி
நீங்காத வரமென ஊர்சொல்லப் பொங்கு தமிழ்!
- 96 அலையின் ஓசையிலே ஆதவனின் உதிப்பிலே
அழியா மேக வெடிப்பிலே பொங்கு தமிழ்!
ஆண்டவன் படைப்பின் அஸ்தமனப் பொழுதிலும்
அவனுள்ளே உயிர்க்கும் தூதிப்பிலே பொங்கு தமிழ்!
- 97 நிலவுக்குக் குறையும் நீருக்குள் நுரையும்
நிறைந்தும் காணாக் குறைக்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!
நினைவிற்குப் பொருளும் நிகரும் சொல்லும்
நீங்கவியில் காணும் நிறைக்காய்ப் பொங்கு தமிழ்!
- 98 சத்திய நாவாரத்தோடு நற்கருவிற்கு நன்றியை
சாத்தத் தேடும் பூவாரத்திலே பொங்கு தமிழ்!
சங்கீதத் தேவாரத்தோடு சற்கருவிற்கு வணக்கத்தை
சாற்ற ஆரும் பாஆரத்திலே பொங்கு தமிழ்!
- 99 மதுர யாழிதில் முகவரி தேடிய
மனோ ரம்மியப் பதிவிலே பொங்கு தமிழ்!
மாலைகள் குடி வாழ்த்துக்கள் பாடியே
மங்களம் சூறம் துதியிலே பொங்கு தமிழ்!
- 100 வாழ்க பழமையோடு வளர்க புதுமையோடு
வாழிய வழமோடு வாழியவே பொங்கு தமிழ்!
வாழ்க மண்ணோடு வளர்க மொழியோடு
வாழிய இனத்தோடு நீடுழியவே பொங்கு தமிழ்!

~ மனோ ஜெகேந்த்ரன் ~

அந்நியாருந்து

ஆசி.கந்தராஜா

வி முமையான காற்றமுத்தப் பிரச்சனைகள் (turbulence) ஏதுமின்றி இந்துசமுத்திரத்தின் மேலாக விமானம் அமைதியாகப் பறந்துகொண்டிருந்தது.

இரவு உணவு முடிந்தவின் அனைவரும் தூங்குவதற்கு வசதியாக விளக்குகள் அணைக்கப்பட்டு, நடுவிலுள்ள பெரிய வெண்டியைலும் ஆசனத்துக்கு முன்னால் பொருத்தங்கப்பட்ட குட்டி மொனிற்றங்களிலும் வெவ்வேறு சனல்களில் பாங்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன.

விமானத்தில் வழங்கப்பட்ட இரண்டு 'பெக்' விஸ்கியைக் குடித்து நன்றாகச் சாயிட்டும் வழமைக்கு மாறாக அன்று என்னால் தூங்கமுடியவில்லை. அந்த சம்பவம் மீண்டும் மீண்டும் என் மனதை அலைக்கழித்தது.

யன்னோர இருக்கையை நன்கு பதிந்து தலையைன ஒன்றைத் தலைமாட்டிலும் இன்னென்றை நெஞ்கடனும் அணைத்துப் பிடித்தவாறு எனக்குப் பின்னால் மல்கம் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் இருந்தான் அவனது உணர்வுகளை அந்த நிகழ்வு அதிகம் பாதித்து இருக்கவில்லைப்போலும்.

'Poor fellow' என இரண்டு வார்த்தைகளை உதிர்த்து அதற்கு வடிகால் அமைத்துக் கொண்டான். நடந்துமுடிந்த காரண காரயங்களுக்காகப் பெரிதும் அலட்டிக்கொள்ளத் திறவி அவன். ஆனால் வாழ்க்கையின் மேடு பள்ளங்களையல்லாம் கடந்து கஷ்டத்தின் மத்தியிலேயே வாழ்ந்து

முன் னேறிய எனக்கு அது பெரும் தாக்கத்தையேப்படுத்தியது. டக்காவிலிருந்து சிட்டிவரையிலான பறப்பு முழுவதும் - பத்து மணி நேரம் - யூசுப் பற்றிப் பினைவிலேயே ஆழ்ந்திருந்தேன்.

(2)

வி நகாள தேச ஆராய்ச்சி நிலையமொன்றின் நீள் சதுர விருந்தினர் மண்டபத்தில் மஸ்கமும் நானும் அமர்ந்திருந்தோம். அந்த மண்டபத்தின் முதல் மாடிமிலேயே நாம் தங்குவதற்கு அறை ஒதுக்கியிருந்தார்கள். விருந்தினர் மண்டபத்தில் நூறு பேருக்குமேல் அமர்க்கூடிய மேசைமீது வெளுத்த வெள்ளைத் துணி விரிவிக்கப்பட்டு, ஐந்தடிக்கொண்றாக முற்றாக நெற் கதிர் களாலும், பூக் களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட சின நாட்டுப் பூச்சாடகள் வைத்திருந்தார்கள். அந்தப் பெண்ணாம்பெரிய மேசையின் குறுகிய அந்தலையில் மஸ்கமும் அதை ஒட்டிய பக்கவாட்டில் அவனருகே நானும் அமர்ந்து அன்றைய இரவு உணவுக்காகக் காந்திருந்தோம். அங்கு நடப்பன வெல்லாமே அவனுக் குப் புதுமையாக இருந்திருக்க வேண்டும். என்னைப்பார்த்து அடிக்கடி புன்னகைத்த

வண்ணம் இருந்தான். பொஸ்ஸிய யுத்தப் பிரச்சனை காரணமாக குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் இழுந்தனர், அவ்வளதிரேவியாவுக்கு சமீபத்தில் புலம் பெயர்ந்த அவனை, நான் பகுதிநேர அடிப்படையில் உதவியாளாகச் சேர்க்கிறூந்தேன். இளைஞர். உண்மையான உழைப்பாலி. முதல் முறையாக தெற்கு ஆசிய நாடென்றுக்கு வந்திருக்கிறான். வங்காள தேசத்துக்கு அவனைக் கூட்டி வந்ததற்காக வந்த நான் முதல் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் எனக்கு நன்றி கூறிக்கொண்டிருந்தான்.

கோடை வெப்பத்திலும் 'கோட் குட்' அனிந்து அங்கு வந்த வங்காளி ஒருவன் என்னைக் கடந்துபோய் மல்கமுக்குக் கைகொடுத்துத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான். இந்த விருந்தினர் மானிகை உலக வங்கி உதவியுடன் ஆராய்ச்சி நிலையத்துக்கு வரும் அதியுர் விருந்தினர்களுக்காக கட்டியப்படுத்தும், தானே அதை நிரவசிக்கும் மனைஜர் என்றும் பெருமையாகக் கூறிக்கொண்டான்.

இவை அனைத்தையும் நான் புனரைக்கும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். என்னை அவன் கண்டு கொள்ளாதது மல்கமுக்கு அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கவேண்டும்.

'என்னிடம் எதற்காக இவற்றையெல்லாம் சொன்னான் ?'

மல்கம் தன்னுடைய அதிருப்தியை, வங்காளி சென்றதும் இவ்வாறு வெளிப்படுத்தினான்.

'ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிக்குக் கீழ் அதிக காலம் வாழ்ந்தினால் ஏற்பட்ட தாக்கம்தான் இது' என்றேன்.

'நான் ஆங்கிலேயன் இல்லையே ?' என்றான்

மல்கம் தன் புருவத்தை உயர்த்தியவாறு.

'ஆனால் உனக்கு வெள்ளைத் தோல் இருக்கிறதே, அதற்கும் மதிப்புத்தான் இது' என நான் சிரித்தேன்.

'வெள்ளைத் தோலா ? சீனர்களுக்கும் வெள்ளைத் தோல் இருக்கிறதே' என்று நகைச்சுவையுடன் அவன் கேட்டான்.

'சீனர்களுக்கு மஞ்சள் தோல் என்று நம்முவக்கள் நினைத்துக் கொள்கின்றார்கள்' என நான் சற்று 'சீனிலாகவே பதிலளித்தேன்.

அப்போது அறைக்குள் பணியாள் ஒருவன் வந்தான். தன்னை 'யூப் எனப் பவ்வியமாக' அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டபின் உணவுவகைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மேசைக்குக் கொண்டுவெந்தான்.

'இந்த உணவு வகைக்களை நானே சுமைத்தேன். இந்த நாட்டை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள வங்காளதேச உணவு வகைகளை நீங்கள் கவுக்க வேண்டுமல்லவா?' என்று அக்கறையுடன் கூறிப் பறிமாறத் துவங்கினான்.

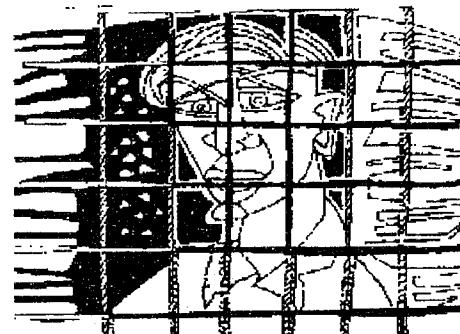
மேற்கத்தைய உணவு என்ற பெயரில் அதுவுமில்லாமல் இதுவுமில்லாமல் இதையில் ஒருவகை பண்டத்தை எதிர்பார்த்திருந்த எனக்கு யூப்பின் பேச்சு அவன்மேல் அபிமானத்தை ஏற்படுத்தியது.

கோழிக்கால்களைத் துடுடியுடன் சேர்த்து வெட்டி மஞ்சள் தூளிலும் மசாலாவிலும் பிரட்டி எடுத்து எண்ணையில் வதக்கி இருந்தான். அவை நாட்டுக் கோழியின் கால் களாக இருக்கவேண்டும். எண்ணையில் நன்கு வதங்கிச் சுருங்கித் தவளைக் கால்கள்போல் காட்சியளித்தன.

'ஹோமோனில் (Hormone) வளர்ந்த 'சப்' என்ற கோழிக்கால்களை அவ்வளதேவியாவில் தின்று அலுத்த மல்கமுக்கு நாட்டுக்கோழி

நன்கு சுவைத் தீருக் கவேண்டும். எலும்பையும் மீதிலிடாமல் சப்பிச் சுவைத்து மென்று கொண்டிருந்தான்.

'அதிகம் சாப்பிடாதே. இந்த எண்ணையும் மசாலாவும் உனக்கு வழிறுப்போக்கை ஏற்படுத்தும்' என நான் எச்சரித்தேன். வழிறுவையால் அவன் படுத்தால் வந்த அலுவல் முடியாதென்ற கவலை எனக்கு. அவனோ எதையும் காதில் வாங்காமல் தொற்று அந்தக் கோழிக் கால்களைக் கடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

(3)

ஓ ராய்ச்சி நிலையத்தில் பயிற்சிப் பட்டறையும் துவங்கியது.

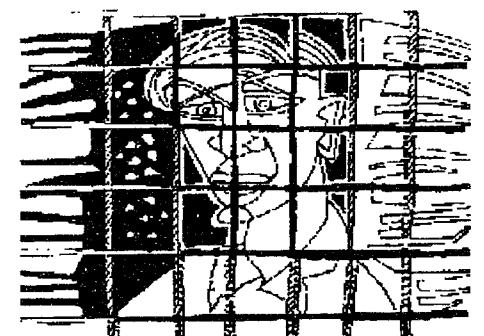
செய்முறைப் பயிற்சிகளை ஒழுங்கு செய்யவேண்டியது மல்கத்தின் வேலை. மூன்றாம் நாள் பயிற்சி வகுப்பின்போது மல்கம் தனது கால்களைப் பக்கவாட்டுக்கு அகட்டி வைத்து நடக்கத் தொடங்கினான். எனக்கு விசயம் விளங்கிவிட்டது. அவனைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டேன்.

'பயப் படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. தற்பாது காப்பிற் காக 'நப்கின்' கட்டியிருக்கின்றேன்' என்றான்.

யூப் சமைக்கும் கறியின் சுவை அவனது நாவின் சுவை மொட்டுக் களை மீட்டியிருக்கவேண்டும். வயிற்றின்

அலைக்கழிவுக்கு மத்திலிலும் காரமான உணவுவகைகளைக் கேட்டு வாங்கிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். மல்கத்தின் சாப்பாட்டு மோகத்தினால் யூப் இப்பொழுது எம்முடன் அந்தியோன்யமாகப் பழகத் தொடங்கினான். இரவு நேரங்களில் எமது அறைக்கு வந்து நீண்ட நேரம் உள்ளார் அரசியலும் ஊர்ப்புதினங்களும் பேசுவான். அப்பொழுதெல்லாம் நாளைய சமையல் பற்றிய சங்கதிதான் மல்கத்தின் பேச்சில் முதலிடம் பெறும்.

தனக்குக் கீழ்ப்பணிபுறியும் யூப் மல்கமுடன் அதுவும் ஒரு வெள்ளைக்காரனுடன் - சினேகிதமாக இருப்பது மனேஜருக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்தியிருக்கவேண்டும். எமக்கு முன்னால் யூப்பைக் காரண காரியின்றி அடிக்கத் துவங்கினான். அப்பொழுதெல்லாம் மல்கத்தின் கை துருதுருக்கும். மேற்கொண்டு அசம்பாவிதம் ஏதும் நிகழுதலாறு மல்கத்தை நான் அடக்கிவைத்திருந்தேன்.

(4)

ஓ உத்த சில நாட்களாக யூப் எமது அறைக்கு வரவில்லை. சாப்பாட்டு அறையிலும் காணவில்லை.

'உன் தோல்துவைக் காணவில்லையே? என்ன நடந்தது?' என்று மல்கத்தைக் கேட்டேன்.

'பாவம் யூக்ப் இரவில் சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுகிறான்' என்றான்.

'மனேஜர் அவனை வேலையால் நிற்பாட்டிவிட்டானா?' எனக் கேட்டேன் யூக்பின்மீது அநுதாபம் மேலிட.

'பரிமாறும் பணிக்கு வேறொருவனைப் போட்டிருக்கிறான். எம்முடன் பேச்க்கூடாது என்றும் தடுத்திருக்கலாம். அதுதான் எம்முடன் அன் யோன் யாகப் பழகத் தயங்குகிறான்.' பேச்சில் வெறுப்புத் தொனிக்கக் கூறிய மல்கம் தன் முகத்தை இருக்களாலும் அழுத்தித் துடைத்தவாறு ஒரு புதிய வர்த்தமானத்தைச் சொன்னான்.

'என் யூக்பை இப்படி நடத்துகிறாம் என்று நான் மனேஜரிடம் நேரே கேட்டேன். அந்த ராஸ் கல் சிரித் து மழுப்பிவிட்டான். யூக்பின்மேல் அவனுக்கு வெறுப்புவர வேறு காரணமும் இருப்பதாக அறிந்தேன். மனேஜரின் மகனும் யூக்பின் மகனும் ஒன்றாக எட்டாம் வகுப்புக்குரிய அரச பரிட்சை எடுத்தார்களாம். யூக்பின் மகன் நாடாளவியரிதியில் அதிஉயர்புள்ளிகள் பெற்றுச் சித்தியடைந்திருக்கின்றான். தனக்குக் கீழ் பணிபுரியும் ஒருவனின் பிள்ளை தண்மகனை முந்துவதா என்கின்ற முறுகல். இதனால் யூக்பின் வேலை நேரத்தில் வெட்டு போன்ற பல தொல்லைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.'

'பரிட்சையில் மகன் அடைந்த சித்திக்கும் வேலை நேரத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்' என நான் யோசிக்கும் அவகாசத்தை மல்கம் வைக்கவில்லை.

'யூக்ப் தன் மகனை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப வேண்டுமாயின் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை முற்பணம் கட்ட வேண்டுமாம். அதுதான் யூக்ப் இரவில் சைக்கிள் ரிக்ஷா ஓட்டுகிறான்' என்றான்.

யூக்பித்து மல்கம் காட்டும் கரிசனை எம்குக்சிக்கலை ஏற்படுத்தலாம் என நான் யாந்தேன். தங்கள் உள் விவகாரங் களில் நாம் தலைமிழுவதாக நிர்வாகம் எம்மீது குற்றம் காட்க்காடும். இருப்பினும் யூக்ப் விசயத்தில் பேசாமல் இரு என மல்கத்தைத் தடுக்கவும் மனக வரவில்லை.

மல்கத்தின் பின்னால் வலிந்து ஒட்டிச் சலாம் போட்டுத் திரிந்த மனேஜர் என்னுடன் திடீரென நட்புன் பழக ஆரம்பித்தான். அவனுடைய எந்தச் செயலிலும் ஒருவகை போலித்தனம் தென்படுவதை என்னால் உணரமுடிந்தது. இதனால் அவனுடைய செயல்களை மனசார வெறுத்தபோதிலும் வெளியிற் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

மல்கம் வயிற்றைத் திறந்துவைத்துக் கொண்டு கண்டதையும் கடியதையும் தின்றினால் வயிற்றுப்போக்கு அதிகமாகி 'உடலை வை நேசன்' (dehydration) ஆகுமாவுக்கு வந்துவிட்டது. இந்தேரம் பார்த்து எனக்கும் காக்சலென்று துவங்கி மலேரியாக் காக் சலாகி கை கால் கள் உதற்தொடங்கிவிட்டன. மைது துரத்திருக்கப் படுகிறாராவதிமாக எதிர்க்கட்சி ஒழுங்குசெய்த நாடாளாவிய ஹர்த் தால் அப்போது ஆரம்பமாகியது. வங்காள தேசத்தின் ஹர்த்தால்கள் மிகவும் மூர்க்கமானாலை அரச இயந்திரங்கள் எல்லாம் முடங்கிவிடும். ஹர்த்தால் என்றாலே வங்காள தேசத்தவர் வீதிகளையும், நடமாட்டத்தையும் துறந்து வீடுகளுக்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடப்பார்கள்.

அறையில் உள்ள ரெவிபோனில் உயர் அதிகாரிகள் உட்படப் பலரையும் நாம் தொற்படுகொள்ள எத்தனித்தோம் அனைத்தும் செயலிழுந்திருந்தன.

வங்காள தேசத்து அரசியல் கட்சிகள் மாறி மாறி நடத்தும் ஹர்த்தால் பற்றியும், முஜிபுர் ற.மான் பெற்றுக்கொடுத்த சுதந்திர அரசு கட்சி அரசியலின் கெடுபிடிக்குள்

பிராணாவஸ் தைப் படுவதையும் நான் அறிந்திருந்தேன். ஆனாலும் அதன் தாக்கத்தையும் கொடுமையையும் இப்படி நேரில் அநுபவிப்பேன் என எதிர்பார்க்கவில்லை.

மனத்தெழுப்பை வரவழைத்துக்கொண்டு மூல்லை எழுந்து நாம் இருக்கும் விருந்தினர் மன்றப்பத்தின் பின்புறத்தேயுள்ள மனேஜர் வீட்டுக் கதவைத் தட்டி விபரத்தைச் சொன்னேன். யன்னலை இலோகாத் திறந்தவன், ஆராய் ச் சி நிலையத் தலைவர் தொடர்ச்சியாக இராணுவமும் அரசியல் கட்சிகளும் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற ஹர்த் தாலை வெற்றித்தரும் கருவியாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

ஹர்த்தால் கெடுபிடிகளின் மத்தியிலே யூக்ப் காட்டிய பரிவும் அக்கறையினாலும் உடல் தேற்றினோம். இந்திலையில் நானும் மல்கமும் அவன்திரேலியாவுக்குத் திரும்புவது எனத் தீர்மானித்தோம்.

 (5)

ஹர்த்தால் கெடுபிடிகள் மத்தியிலே யூக்ப் காட்டிய பரிவும் அக்கறையினாலும் உடல் தேற்றினோம். இந்திலையில் நானும் மல்கமும் அவன்திரேலியாவுக்குத் திரும்புவது எனத் தீர்மானித்தோம்.

அன்று புறப்படும் நான். எம்மை விமான நிலையத்துக்குக் கொண்டு போகவென நாம் கேட்காமலேயே மனேஜர் காரை ஒழுங்கு செய்திருந்தான். விசாரித்ததற்கு மேலதிகாரியின் உத்தரவு என்றான்.

கார் விருந்தினர் மானிகையின் 'போட்டிக்கோ' விலையே நிற்பாட்டப்பட்டிருந்தது. யூக்ப் எமது பெட்டிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து காரிலே ஏற்றிக்கொண்டிருந்தான்.

'குடி நீர் புட்டியை மறந்துவிட்டார்கள் அப்பா!' என்று கத்தியவாறு சிறுவன் ஒருவன் ஒடிவந்தான்.

'இவன்தான் பிட்சைமிலே ஜெயித்த யூக்பின் மகன்' என அந்தப் பையனை அணைத்தவாறு மஸ்கம் அவனை அறிமுகம் செய்தான்.

பரிட்சைமில் ஜெயித்ததற்கு வாழ்த்துக் கூறிய நான், 'எப்பொழுது புதிய உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் செல்கின்றாய்?' என்று வெகு யதார்த்தமாக கேட்டேன். மென்னமாக மின்றான பையன். யூக்ப் பிடறு விழுங்கினான்.

பையன் தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டு பாடசாலைக்குக் கட்டவேண்டிய பணத்தை அப்பாவினால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இடையில் ஹர்த்தால் வந்து ஸ்ஸாவற்றையும் குழப்பிவிட்டது... என்றான். அவனுடைய பதிலிலே மண்டிக்கிடந்த ஏக்கத்தினை நான் புரிந்து கொண்டேன்.

ஹர்த் தாலின் போது யூக்பின் கருணையும் அக்கறையுமே மஸ்கமையும் என்னையும் மனிதர்களாகத் தேற்றி எடுத்துள்ளது. அப்பொழுது அவன் ஜாடைமாடையாக்க்கூட தன் பணத் தேவைகளைச் சொன்னதில்லை. மனைஜர் தன் மீது தீணிக்கும் அநியாய ஆதிக்கத்தைப்பற்றி முறைப்பாடு செய்ததும் இல்லை. அவனுடைய பணத் தேவை அறிந்திருந்தும் அதனைப் பற்றி அக்கறைப்படாத என் நுடைய மெத்தனத்திற்காக நான் வருந்தினேன். பிராய்ச்சித்தமாக என் கையிற்கிடந்த பணம் முழவதையும் அவன் கைகளில் திணித்தேன். பயனத் தின் போது எமக்குப் பணம் தேவைப்படவும் மாட்டாது.

நான் யூக்பிற்குப் பணம் கொடுத்ததை மனைஜர் பார்த்திருக்கவேண்டும். சுடுகியாக அந்த இடத்திலே தோன்றி, ஏதோ சட்டவிரோதமான செயலைத் தடுத்து

நிறுத்தும் தோரணையில் யூக்பின் கைகளிலை நான் தீணித்த பணத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டான்.

'எதற்காக இந்தப் பணம்?' என அவன் கேட்டான்.

'இது அவனுக்கான டிப்ஸ்.' அவ்வளவுதான்.

'டிப்ஸ் என்பது இங்குள்ள ஜாழியர்கள் அனைவரும் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வேண்டியது. அதுதான் இங்குள்ள நடைமுறை என்று கூறிக் கொண்டே அவ்வாவு பணத்தையும் தன் 'கோட்' டின் பைக்கற்றுக்குள் திணித்துக் கொண்டான்.

'இது அவனுடைய சேவைக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்ட டிப்ஸ்... எங்களைச் செல்துப் போகும்படி நிர்க்கதியாய் விட்டவன்தானே நீ?' என்று மல்கம் வழமைக்கு மாறான கோபத்துடன் கத்தினான்.

'stop it. my dear foreign guests! இங்குள்ள சட்டதிட்டங்களையும் கட்டுப்பாடுகளையும் மீறாதீர்கள். இது உங்களுக்கும் நல்லதல்ல... எங்களுக்கும் நல்லதல்ல...' என்றான் மனைஜர், கார்க் கதவைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு, எங்களை உன்றோ தள்ளாத குறையாக.

கூழைக் கும்பிடுகளுடன் திரிந்தவன், எப்படித் திடீமெரன்று அதிகார மமதையுள்ளவனாக மாறினான் என நான் மலைத்தேன். டிரைவர் காரை ஸ்ராட் செய்தான்.

யூக்பிம் மகனும் மனிதமுகங்களுடன் கையைசெத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மனிதர்கள் அதிகார வெறியினால் அந்தியர்களாக மாறுகின்றார்களா?

விமானத்தின் பறப்பு முடிந்தது. இருந்தும் என் வினாவிற்கான விடை கிடைக்கவே இல்லை.

நம்பிக்கை

நம்பிக்கை

எனக்குள் ஒரு நெருப்பு ஏற்றுகொண்டு இருக்கிறது!
அது எப்படிப் பற்றவைக்கப்பட்டது
என்று தெரியவில்லை.

ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம் ~ ஒரு நன்
அச்சுடர் எத்தனையோ ஜோதிகளை உருவரக்கி,
எத்தனையோ இரவுகளை ஓரியாக்கப் போகிறது!
அது எப்போது, எப்படி என்றும் தெரியவில்லை.
சில சமயங்களில் அந்த நெருப்பு
சிறிது சிறிதாக அணையப் பார்த்திருக்கிறது,
கொனுந்துவிட்டு ஏற்கிறுக்கிறது,
என் நெருப்பு என்னையே கட்டும் இருக்கிறது!

உங்களுக்கு உள்ளேயும் நெருப்பு ஏரிகிறதா?
கட்ரென்றை உணர்கிறிர்களா?
இல்லை என்று சொல்லாதர்கள்
உங்கள் உயிருக்குள்
அணையாத தனால் ஒன்று இருக்கிறது!
அதை பெறி பறக்க உத்தங்கள்,
அந்த அக்னியை ஏரிய விருங்கள்,
என் நெருப்பைப் பேல உங்கள் நெருப்பையும்
புயல், மழைக்கு அணையாதவற்று பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.
உங்கள் உலகம் பிரகாசமரகும்!

~ராஜ்பிரகாஷ் பாலச்சந்திரன்~

The Affiliation of the Dravidian Languages

Kalakeerti, Prof. Pon. Pooologasingham, D.Phil. (Oxon.)

The Dravidian family of languages forms the fifth or the sixth largest group of languages in the world with around ninety to one hundred million speakers. However, its affiliation to any other language group has so far eluded researchers in the field. It's only the Indo Aryan and the Tibeto Burmese families in India that have affiliation outside the Indian sub continent.

Affiliation may be sought when you accept that a family of languages is not indigenous to the land of its existence. So far it hasn't been settled whether the Dravidians are indigenous to the soil or migrated into India like the Indo Aryans or the Tibeto Burmese. However, since some protagonists posited the migration theory, many affiliations to the Dravidians extending from Africa to Australia through Asia and Europe have been suggested.

The inroads made by Brahminism, Buddhism and Jainism into Tamilnadu from the Pre Christian times had a great impact not only on its society but also on its language. The Kalabhras and the early Pallavas were protagonists of Sanskrit and the Prakrits. Tamil failed to get royal support from these foreign rulers. However, there were simmerings of Tamil sentiments as gleamed from some of the compositions of this period like *Cilappatikaram*. There was a subtle protest to Aryanisation in the hymns of the Pallava period(7th to 9th centuries,A.D.)where equal status to Tamil is claimed with Sanskrit (*Viracoliyam*, *Karigai*, 60 commentary).

(*Panniru Thirumurai*,5.18.3, 6.23.5,6.23.9,6.87.1).But from the Pallava period Sanskrit had become the court language in Tamilnadu. The Imperial Cholas(10th to 13th centuries,A.D.)continued the practice. Both the Pallavas and the Cholas used Sanskrit and not Tamil in their inscriptions in south east Asia. They also made available large amounts of funds for the maintenance and running of Sanskrit schools in different parts of the country. Such munificence to Tamil schools of learning is not evidenced by their inscriptions.

A grammatical work called *Viracoliyam* written by Buddhamitta in the reign of Viracolan or Virarajendran(1063-1069A.D.)is based on the Sanskrit model like the Tamil grammars based on the Latin model in the European period, giving importance to Sanskrit grammatical ways of interpretation not applicable for Tamil grammatical understanding.

Peruntevanar, commentator of *Viracoliyam*, who lived during the reign of Vikrama Cola(1118-1135 A.D.)has observed that since Sanskrit was the mother of Tamil, all the usages in Sanskrit could be available in Tamil (*Viracoliyam*, *Karigai*, 60 commentary).

Subrahmanya Desikar of late 17th and early 18th century in his *Pirayoga Vivekam* has gone further in completely adopting the Sanskrit

grammatical model for Tamil language. He was of the wrong impression that Sanskrit and Tamil languages had the same structure. He is also remembered for his rash statement that the Aryan word Dramila became deformed as Tamil.

The Isana Desikar of the Tiruvavaduturai mutt, Swaminatha Desikar who lived during the same period also followed the Sanskrit grammatical model in his Ilakkana Kottu only avoiding the grammatical terms of the Sanskrit model used profusely by his colleague, Subrahmany Desikar. His love of Sanskrit is witnessed in his ridicule that the elite will be ashamed to say that there was a language of five letters referring to the five unique letters of Tamil in opposition to Sanskrit.

The eagerness of deriving Tamil from Sanskrit by a few native grammarians from time to time was enhanced by the statement of Sir William Jones in 1786 that the Sanskrit language has a strong affinity to Greek and Latin (Asiatik Researches, 1788) which led to the assumption that all the languages of India were of the Sanskritic stock. Although western Sanskritists like H.T. Colebrooke ("On the Sanscrit and Pracrit languages" Asiatik Researches, 1802) and Charles Wilkins (A Grammar of the Sanskrita Language, 1808) would appear to have held somewhat similar views, their statements are less positive than those of William Carey:

"The Hindooostanee and the Tamil, with the languages of Gujarat and Malayala, are evidently derived from the Sanscrit, but the former are greatly mixed with foreign words."

The Bengalee, Orissa, Maratta, Kurnata and Telinga are almost wholly composed of Sanscrit words" says Carey in his A Grammar of the Sungskrit Language(1804). He continued to maintain this view even in his A Grammar of the Telinga Language(1814) Francis Whyte Ellis(-1819) refuted the theory of derivation from Sanskrit of the 'Dialects of Southern India' where he included Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Kodagu and Malto (Note to the Introduction, A.D.Campbell's A Grammar of the Teloogoo Language, 1816, 1820). A.D.Campbell showed how William Carey had been misled by the large number of Sanskrit loan words in Telugu and his failure to account for the presence of a large proportion of words whose origin was unascertained(A Grammar of the Teloogoo Language commonly called the Gento, 1820, pp.xv-xvi). William Taylor refuted "some writers in Bengal" who represented Tamil as a derivative of Sanskrit and adduced a primary substratum in an article in the Madras Journal of Literature and Science.

However, it was Bishop Robert Caldwell(1814 - 1891) who demonstrated the clearly different origins of the Dravidian and the Indo European languages in uncontroversial detail in his magnum opus A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages published in 1856.

Occasional doubters of the independence of the Dravidian languages have continued. Dr.G.U.Pope who considered in his A Tamil Handbook(1859) Dravidian

as belonging to Indo Aryan held in his Sermon on the Mount(1860) that it shows links to the Celtic and Teutonic languages. However, Pope in his A brief Outline of the Grammar of the Tuda Language(1872) while agreeing with Caldwell in the main, thinks that the remarkable analogies between the Celtic and the Dravidian languages need a thorough investigation. Charles E.Gover on the other hand came out with the rash statement,

"It is probably not extravagant or untrue to say that there is not one Dravidian root common to the three great branches, Tamil, Telugu and Canarese, that cannot be clearly shown to be Aryan" in his edition of the Folksongs of Southern India, p.vii(1871). M.Seshagiri Shastri(Notes on Aryan and Dravidian Philology, 1884), R.Swaminatha Aiyar("The Aryan affinities of the Dravidian pronouns", All India Oriental Conference, 3, Madras, 1924 Dec.) and C.Narayana Rao(An Introduction to Dravidian Philology, 1929) are significant adherents who subscribed to the Sanskrit 'mother tongue' theory for the Dravidian languages.

Fr.S.Gnana Prakasar(1875-1947) succumbed to the theory of one speech given by God becoming a babel of voices subsequently("Linguistic evidence for the common origin of the Dravidians and the Indo Europeans", Tamil Culture, 2, 1, Jan. 1953). Except for such rare cases, most disagreements with Caldwell had been on matters of detail rather than with his main thesis. The researches of Thomas Burrow and Murray Barson Emeneau after the pioneering efforts of L.V.Ramaswami Aiyar(1895-1948) and K.V.Subbalya

clearly demonstrated the independent status of the Dravidian languages from the Indo European languages.

Besides the Indo Aryan languages in India, the Munda family of languages chiefly in Central India and the isolated languages of North Western India like Burushaski have been unsuccessfully linked to the Dravidian languages. Ferdinand Hahn in his Kurukh Grammar(1903) on the basis of a number of resemblances between Kurukh and Santali expressed the view that Santali was a Dravidian speech. Sten Konow has refuted Hahn successfully ("Mundas and Dravidas", Indian Antiquary, 33, May, 1904). K.Amrita Row attempted to show the Dravidian affinities of the Paisaca languages of North Western India(Orientalia, Sir Asutosh Mookherjee Silver Jubilee Volume, Vol.III, 1925). Trombetti also sought to connect Dravidian with Burushaski (Elemedti di Glottologla, 1926). L.V. Ramaswami Aiyar gave correspondences for Austric and Dravidian (Quarterly Journal of the Mythic Society of Bangalore, 20.2, Oct. 1929 & 20.3 Jan. 1930). Correlation of Dravidian languages with East Asian and African languages haven't caught the serious attention of researchers due to its weak nature. Bernard Houghton in his Essay on the Language of the Southern Chins and its affinities(1892)sought to establish affinity with the Dravidian. Homer B.Hulbert's A Comparative Grammar of the Korean and the Dravidian Family of Languages(1906) is highly unprofessional. Correlation with the African languages include the Nubian (E.H.Tuttle, "Dravidian and

Nubian", Journal of the American Oriental Society, 52, 1932), Libyan (J.T.Cornelius, "The Dravidian Question" & "The Dravidian Question Answered", Tamil Culture, 3.2 & 4.3, 1954 & 1955; J.Mayer, Bibliotheca Africana, 1, 1924), Egyptian, Bantu (L.Homburger, Les Dravidiens et l'Afrique, Proceedings of the International Congress of Linguists, 1958) and Ulap of Senegal(Cheik Tidiane N'Diaye).

G.W.Brown saw the possibility of a connection between the Dravidian languages and Mitanni spoken on the eastern boundary of Asia Minor on both sides of the Euphrates about 1400 B.C. Journal of the American Oriental Society, 50, 273-305, 1930). D.W.Mc Alpine took the lead from Georg Husing in positing a relationship between the Dravidian languages and Elamite from the Mediterranean region ("Toward Proto Elamo Dravidian", Language, 50.1, 1974; "Elamite and Dravidian: The morphological evidence", International Journal of Dravidian Linguistics, 3.2, July 1974; "Elamite and Dravidian: Further evidence of relationship", Current Anthropology, 16.1, 1975 March). Following Georg Husing who gave a list of correspondences between the vocabularies of the Caucasian and the South Indian families, Theodor Kluge continued the comparison in 1941 (Die Zahlnoegriffe der Dravida, der Hamiten, der Semiten und der Kaukaster). Julien Vinson (1879) showed interest in analysing the relationship between the Dravidian languages and Basque, spoken in the Pyrennes, the border of Spain and France. H.H.Figulla refuted Lahovary's theories in his

Schoener's affiliation theory of Basque with Dravidian (Review of Schoener's Altdrawidisches & Review of Schoener's Armaluriachas, Orientalistische Leteratur Zeitung, 31 & 33, 1928 & 1930). N.Lahovary from the forties of the last century has been engaged in linking some of the old languages of the ancient world including Dravidian. His main thesis has been the relation ship of Basque with the Dravidian languages. His researches are summed up in the translation Dravidian Origins and the West(1963).

Lahovary held that Dravidian is not an isolated group but the survivor of an incorporating or polysynthetic family of peri mediterranean and Pre Hamito Semitic languages, which stretched some five or six thousand years ago without a break over a vast zone of the Near East; under the pressure at different times of the Semites, of the Indo Aryans and of many other peoples of various origins, this vast unity broke into scattered fragments; only the Basques, Caucasians and the Dravidians have been able to preserve their ancient languages, while Sumerian, Hurrian (Hurri), Elamite, Carian, Pelasgian, Ligurian and Cappadocian belonging more or less to the same type have disappeared forever; it is between Basque and the Dravidian languages and not Basque and the Caucasian languages that the closest links are found; Dravidian was also related to all pre Indo European languages of the ancient western world from Iberia to the Aegean Sea. Herbert H.Paper refuted Lahovary's theories in his

review of Lahovary's La diffusion des langues anciennes du Proche-Orient(Language, 34.4.Oct.-Dec.1958)

Dravidian languages have been linked to the Sumerian language of Mesopotamia(Iraq). H.R.Hall theorised that the ancient Sumerians bear most resemblance to the Dravidian ethnic type of India(The Ancient History of the Near East, 1913). J.Hornell in a discussion of boat origins in South India expressed the view that the Dravidians were of a Mediter ranean stock who migrated to Mesopotamia and then to India where they absorbed the original Negroid and Proto Polynesian inhabitants of South India(Boat Designs, etc. Asiatic Society of Bengal Memoirs,vii). R.S.Vaidyanatha Ayyar (The Sumerio Dravidian and the Hittite Aryan origins, Quarterly Journal of the Mythic Society Bangalore, 19, 1929). A.F.Thyagaraju (Sumerio Dravidian affinities (QJMSB, 23.2.Oct.1932) and J.Quintana Vives (Sefarad, Madrid, 4, 1944) continued to support the Sumerian theory with correspondences. A.Sathasivam (1926-1988)provided the preliminary data to establish Sumerian as a Dravidian language in the form of 501 cognate sets of items (Sumerian A Dravidian Language, 1965). Both Thomas Burrow and M.B.Emeneau expected further research in this direction because of the most interesting historical and prehistorical implications of his hypothesis. This line of research doesn't seem to have gone any

further.

Rasmus Kristian Rask(1787-1832)was the first to suggest in 1818 that non Aryan Indian languages are Scythian. He also employed Scythian to include Finnish,Turkish,Mongolian and Tungusian.Rask did little more than suggest a relationship.Prichard made general statements of the Scythian relationship of the Dravidian languages with a few grammatical illustrations(Researches). Max Mueller named the non Aryan Indian languages as Turanian(Letter to Chevalier Bunsen on the classification of the Turanian languages, 1854).B.H.Hodgson held the non Aryan Indian languages as a sub group Tamulian under Turanian.Caldwell(1856) attempted to establish connection with other families of languages like the Indo Germanic, Semitic, Chinese, Japanese and Australian groups but admitted that the closest allied to Dravidian was the Finnish or Ugrian especially the Ostiak branch of that family(A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages, 1956,pp.61-77).

The Finno Ugrian group consists of West Finnic, Lappish, Mordvinian, Cheremissian, Permian, Ugrian and Hungarian(Magyar). The Finno Ugrian group along with Samoyed is called Uralian.The Altaic group of languages consists of Turkish,Mongolian and Manchurian.

After Caldwell,C.Schoebel advocated relationship between Ural, Altaic and Dravidian languages(Transactions of the First

Session of the International Congress of Orientalists, Paris, 1873) P. Hunfalvy refuted the views of Schoebel ("On the study of the Turanian languages", Transactions of the Second Session of the International Congress of Orientalists, 1874; pub. 1876). The vagueness of the methods used in the classification of Turanian languages, the unproven relationships of the so called Turanian languages which belonged to different families, the mistaken identification of similarities and the insufficient evidences are some of the objections against the Scythian theory. Edward Webb condensed and arranged evidences of the Scythian affinities of the Dravidian languages from Caldwell's Comparative Dravidian Grammar (Journal of the American Oriental Society, 7.2, 1861/62) without giving any new evidences.

Friedrich Otto Schrader examined all the views expressed and said that Caldwell's theory about the relationship between the Dravidian group and the Ural (or Finnish -Ugrian) family, though mixed up with certain propositions of an unsupportable character is sufficiently plausible to deserve study reinforcing his view with many illustrations correspondences in morphology and phonology ("Dravidisch und Uralisch" Zeitschrift fur Indologie und Iranistik, 3.81-112, 1925). E. Lewy (1928) attacked Schrader's line of argument as one that could be explained by the normal working of chance. Since Schrader's article contained only a fraction of the available material, Lewy's argument was successful. Although there were

errors in Schrader's illustrations there was enough material worthy of consideration. Schrader influenced by Wilhelm Von Hevesy (Finnisch-Ugrisches aus Indien, 1932) hedged in his statements by saying that the Dravidian and the Uralian languages did not descend from a common source but that the similarities indicated that the languages were in close contact many centuries ago ("On the Uralian element in the Dravida and the Munda languages", Bulletin of the School of Oriental Studies, 8.751-62, 1936). Thomas A. Sebeok doubted whether there was any direct contacts between Finno-Ugric and Dravidian ("Finno-Ugric and the languages of India", Journal of the American Oriental Society, 65.1, 1945).

Thomas Burrow based his study on words applying to the body and its parts and came to the conclusion,

"It would not be possible to produce between any two languages the same amount of detailed comparisons as can be made between Dravidian and Uralian without giving reason to believe that those languages were themselves related"

In his Dravidian Studies IV (Bulletin of the School of Oriental and African Studies, 11.2, 1944). He was supported by M. S. Andronov who indicated that lexical parallels have been generally used for showing Uralian affinities and that however numerous these lexical parallels may be, they could indicate the possibility of borrowing and as such common features in the grammar of

these languages are necessary to prove relationship. Andronov has drawn attention to several remarkable coincidences in the morphology of these languages (New evidence of possible linguistic ties between the Deccan and the Urals, Dr. R. P. Setu Pillai Silver Jubilee Commemoration Volume, University of Madras, Madras, 1961).

It is thus clear that the attempts to affiliate the Dravidian languages to other language families have so far defied researchers. The linking of Dravidian to languages spoken in India shows linguistic contacts with the Indo Aryan and the Munda languages. African and East Asian correlations don't seem to be significant enough deserving consideration. The reconstructed cognates of Sumerian, Mitanni and Elamite are not convincing enough to prove linguistic affinities or linguistic contacts. Lahovary's theory of a vast zone of the Near East inhabited by an incorporating or polysynthetic family some five or six thousand years ago without a break doesn't seem to stand the acid test of proper analysis inspite of his illustrations. Serious doubts have been expressed about Uralian and Dravidian direct contacts.

Linguistic affinities should be based on a comparison of the essential grammatical features and the basic vocabulary of a language which deals with those elements of universal human experience which exists irrespective of the speakers' culture and comprises such fundamental biological activities as eating, sleeping, giving birth, dying, such major divisions of the body as

the eye, the mouth, the head, such natural phenomena like fire, water, the sun, the moon, such general relational concepts as are represented by the personal pronouns, the demonstratives, negation, etc. The other word parallels could suggest linguistic contacts. Geographical distance or proximity and historical contacts cannot be overlooked in considering affinities.

It should not be forgotten that the migration theory of the Dravidians even from archaeologists or anthropologists stands unproven. The acceptance of the hypothesis by C. von Furer-Haimendorf ("New Aspects of the Dravidian Problem", Tamil Culture, 2, 127-35, 1953) that the megalithic culture was brought into South India from outside India towards the middle of the first millennium B.C. isn't acceptable since that megalithic, iron using culture might have been a local development still unexplored as most of South India still is. His contention that the Dravidian languages or their ancestor were introduced into India by the bearers of the megalithic culture is also untenable. He finds it impossible that the people with an iron using, megalithic culture and the neolithic peoples overrun, could have spoken languages of the same family. The position that peoples of different cultures cannot be linguistically related is contradicted again and again in the Indo-European and in other fields (M. B. Emeneau, Language and Linguistic Area, 1980, pp. 102-104).

GREEK POEM (HOMER)

BLACK

Blackie plunders me with her beauty.
When I look at her, I am wax on fire.
What of it, if she is black? So are coals.
When kindled, they glow like blooming roses!

கறுப்பி

கறுப்பி தன் அழகால் என்னைக் கொள்ளலையிடுகின்றான்
அவளைக்காணும்போதெல்லாம் அனல்பட்டமெழுகாகின்றேன்
அவள் கறுப்புத்தான். அதனாலென்ன! நிலக்கரியும் கறுப்பு.
தழுவெழுப்பிவிட்டால் அலைப்பார்மலராக ஒளிவண்ணம் காட்டும்.

TIME

When a man's good hour is past
Although he once shone among brilliants
He is neither honored nor loved
Not even his own children favor him!

மனிதன் ஒருவனின் திறமைக்காலம் மறைந்துவின்ற
அவர் என்னதான் மேன்மையாக மிரிந்திருந்தாலும்
எவரும் அவரை விரும்பவோ புகழவோ மாட்டார்கள்
ஏன்? -அவரின் பிள்ளைகள்கூட எட்டவே நிற்பார்கள்!

English version of Greek poem translated in Tamil by:
"Nallaikumaran", Melbourne.

IRRIGATION PROJECTS IN NORTH EAST PROVINCE – SRI LANKA

By

K. Shanmugarajah retired Deputy Director of Irrigation Dept. Sri Lanka
Adviser on Irrigation Development to the Ministry
of water Resources Development Nigeria

PART II

PROPOSED CHANGE OF VADAMARACHCHI AND UPPARU LAGOONS TO FRESH WATER LAKES AND DEVELOPMENT OF ITS FISHRIES

The lagoon is shallow and its bottom is quite flat. The water is brackish with the highest salinity reached at the end of the dry season and with the lowest during the end of the rainy season.

Fishing activities are generally limited to the areas close to the barrages at the junction of the lagoon and the sea. Fishing is mainly for prawns. There is hardly any fishing activity towards the centre of the lagoon away from these locations. It is being stressed by the interested parties that the change to fresh water lake would affect the livelihood of the present fishing community.

- In order to understand the effect of change over to fresh water conditions on the existing fishery it would be helpful to add here a note on the life history of the sea prawns which are at present fished in the Thondamanaru lagoon. Essentially the popular species of the prawns breed in the sea, the eggs hatch and the larvae float or swim toward the lagoons in their stages and then settle to the bottom, live inside the lagoon and grow up to a preadult stage when

WATER RESOURCES DEVELOPMENT JAFFNA PENINSULA

they start migrating to the sea to mature and breed to start the cycle all over again. Normally they do not breed within the lagoons. It is at the late floating larval stage that they enter the Thondamanaru lagoon with the incoming sea water. Therefore the magnitude of the prawn catches within the Thondamanaru lagoon depend on the quantity of sea water entering the lagoon. The lagoon's total prawn catch considering the large area of the lagoon, is very small even at times when there were no spill board at the barrages. This because of the very narrow entrance connecting the lagoon and the sea and

very low tide range. In any case it is being feared by the small population that depends for their livelihood probably partly and not fully on this resource that they may loose their income if the mouths of the lagoon are permanently closed and the lagoon be turned into fresh water lake. Closing of the mouths would prevent entry of the prawn larvae and there would be no prawn catch inside the lagoon. Prawns both sea and fresh water prawns are expensive commodities and as a result during the last two decades tremendous technological advances have been made to culture these organism [in man made structures, small and big} It is now a common practice to grow several generations one after the other of both the above varieties within man made structures, without having to depend on natural supplies of prawn larvae. Both varieties are available naturally in Sri Lanka, and without going into detailed analysis at this stage, it can be said that a hatchery can be operated economically to supply all the required young larvae of the prawns to stock the Thondamanaru lagoon and get a prawn harvest from the entire lagoon which would be several times more than what was obtained from the lagoon recently or at any times before.

- The closing of entrances would be beneficial and prevent any entry of predators which would feed on the prawns and also help to keep salinity levels low which would enhance production levels of sea prawns

during early stages of conversion to fresh water conditions. Below a certain salinity level the sea prawns cannot survive. At this stage fresh water prawn can be introduced which can tolerate lower salinity levels. After the lagoon is complete fresh water lake the fresh water prawn can continue to be cultured in the lake. It is assumed that the water quality (dissolved salt etc.) would remain within acceptable limits. In addition there are also fish species that can be introduced. These species of fish are available locally. Generally it can be assured that with proper management not only the total catches would be higher than of present or ever before at the same time employment opportunities would also be proportionately greater if the entrances can be closed and the area is managed rationally.

COMMENTS AND SUGGESTIONS FOR FUTURE ACTION

Investigations, designs, proposals etc. carried out in 1976.

When the project is to be taken for implementation some of the investigations carried out in 1976 have to be repeated in view of the lapse of considerable time and further investigations to be carried out to update the proposal, designs, estimates etc.

Barrages at Thondamanaru and Ariyalai, separation bund between Vadamarachchi and Upparu lagoons, Separation bund between Upparu lagoon and Ariyalai saltern, and Access Road (5 miles) off Paranthan - Mullaitivu 'Road' to spill cum

causeway at Chundikulam at the eastern end of Elephant Pass lagoon have deteriorated due to vandal damage and lack of maintenance. The condition of these have to be assessed. It was not possible to do so due to the prevailing situation. Hence the investigation related to above items have to be repeated to finalise the proposals. Longitudinal and cross sections of the Link canal to be taken in view of the lapse of considerable time after the proposals were finalised in 1976. In view of the failure of the Eastern closure bund in 1962 careful attention was given for the investigations, design, proposals etc. for EPL.

1. Hydrology - EPL

Catchment area of EPL is 363 sq. miles Kanagarayan Aru is the main and major one feeding EPL. This comprises about 75% of the entire catchment area.

2. Hydraulics of Chundikulam spill - EPL

Sand bar would have breached before EPL commenced spilling, due to the water draining into the lagoon between the spill and sand bar. While investigations were carried out in 1976 discussions with the villagers for collecting data for the proposals, revealed that prior to the failure of the closure bund in 1962, there was sufficient water between the spill and the sand bar, before the spill commenced spilling, to enable them to cut a pilot channel in the sand bar to facilitate breaching of same. In addition considering the spill crest level, high tide level and site conditions, clear

overall conditions assumed in the design is valid at site.

3. Upstream submergence – EPL

Investigations were carried out in 1976 to identify areas susceptible for U.S. submergence. The areas in doubt were Kanagarayan Aru estuary and Kandy - Jaffna Road, (a stretch south of Elephant Pass Causeway, up to Saltern office entrance). Investigations revealed that these areas will not be submerged. There were no paddy lands susceptible for submergence.

4. Evaporation losses – EPL

There will not be any water in the lagoon (EPL) during major part of the heavy evaporation period. There will be some evaporation during the period when there is water in the lagoon as in all reservoirs. EPL being shallow the evaporation loss will be relatively higher than in other normal reservoirs, but substantial amount will be available for utilisation. We have to make use of what is available for utilisation. We have to make use of what is available without abandoning the limited resources to achieve the objective.

5. Structural design of Chundikulam spill and embankment – EPL

In view of the failure of eastern closure bund in 1962 elaborate investigation and study, including subsoil condition were carried out in 1976 and the spill and embankment were designed to cater for the site conditions. The soils and materials laboratory of the Irrigation Dept., did the studies and tests and the designs were

based on the data provided by the laboratory.

6. Spill cum causeway – EPL

The main function is to discharge the flood run off and the use of a causeway is secondary. However guard stones are provided in the estimate, for convenience of pedestrians and vehicles, specially when the water level is fairly full – 4.00 M.S.L.

7. Link channel – EPL to VL

The channel is designed for 1 on 2 ½ side slope and found to be adequate as per tests and studies in the soils and materials laboratory of the Irrigation Dept.

8. Monitoring of ground water conditions

Drilling of deep bore holes on a grid system is necessary for monitoring of ground water resources, seasonal and long term movement of the saline water front along the coast, and the fluctuation of the interface and to assess the actual storage. Proper study of ground water conditions could only well established by way of deep bore hole investigations than with the aid of shallow wells.

10 Ponds in Jaffna Peninsula

Contour survey to be carried out for all the ponds for which plans are not available. These plans are necessary to compute the capacity, data for desilting and other improvements. A program to desilt and improve the ponds to be prepared and implemented in stages. This will facilitate to utilise the precipitation to the maximum.

11. Proposed change to fresh water lake and development of its fisheries

Fresh water prawn are cultured in an extensive way in the country and substantial data is available. It is suggested to carry out further studies to incorporate culturing of fresh water prawns in this project. A pilot scheme to rare fresh water prawns may be set up midway between the two barrages at Thondamannaru and Ariyalai, where the effect of salt water intrusion will be lowest at present. The larval forms of fresh water prawns are available locally. This will go a great way in removing the fear that chance to fresh water lake would effect the livelihood of the present fishing community.

12. Recharging the under ground storage

The porous characteristics of the Jaffna limestone with joints, cracks, and fissures permits the percolation of rain water to be stored under ground. The rate of percolation along the bed of the lagoons may be less than through the limestone strata in other area of the Peninsula, due to silt deposit, subsoil investigation along the lagoon bed will reveal the degree of compaction and the rate of percolation. If it is necessary recharge wells may be constructed at suitable locations to increase the recharge of aquifer. This method is being adopted in Israel and found to be effective. Water resources available for the peninsula is limited. Hence best use must be made use of the available resources and suitable techniques adopted to overcome any

constraint and problems.

13. General and conclusion

Discussion with the villagers in Chundikulam in 1976 revealed that they used to send their cattle to the mainland in the absence of pasture land in their area. But during the short period before the failure closure bund there was sufficient grass along the fringe of the lagoon in this area for cattle to feed on. This was a substantial help and benefit to the villagers.

During the investigation in 1976, it was observed that grapes were cultivated on a stretch of land north of the Link Channel (Partly Constructed). Stagnant water in the channel was used for irrigation. (Lift).

Food and Agricultural Organisation of the UNO (FAO) did pre feasibility studies in 1984 on irrigating coconut trees at the request of Coconut Cultivation Board / Ministry. The request was made because of the drought experienced in early eighties and drop in the yield. The studies revealed that rainfall had a positive effect on the yield. The pre feasibility suggested number of pilot projects in the country providing irrigation systems from ground and surface (lift and gravity). The author was a member of the FAO team and handled the irrigation system. The water in the Link Canal and upper reaches of Vadamarachchi Lagoon will have beneficial effect on the yield of the Coconut trees in the area.

The benefits from the anticipated fresh

water resources created by this project are numerous. There are two ways of approaching a project. One is how to implement the project and the other how not to implement. The first one has to be adopted early as the time is running short. The latent benefits will be addition contribution to the efficiency of the Project. Some of these cannot be quantified in computing the efficiency of the project but have to bear in mind. Basic principles, requirements, and water resources have been carefully looked into but improvements amendments etc. in details are bound to arise when up dating the proposals and as implementation progresses.

It is very essential that the entire Jaffna Lagoon Scheme , North, South and EPL should be control by one body for efficient management, operation, maintenance investigations, tests etc. Benefits from this scheme cannot be derived no sooner the construction work is over. Benefits depends entirely on the efficient operation and manipulation of the gates, maintenance, and good understanding and proper co-ordination of the personnel manning EPL and internal lagoons, processing of test results , initiating action for necessary investigations on results of tests etc. Efficient control by one body with definite instructions regarding manipulation of gates of barrages, regulators in the Link Canal and flood bunds with regards to tide levels, heavy rains and water levels in the lagoon is a must if benefits are to be derived. A standing order to be issued and followed by re-same. These are more important specially in the transition period when the

salinity of the water in the lagoon is approaching a limit below which the water can be considered suitable for irrigation and domestic uses.

In recent years studies, tests, research, etc. have been carried out for schemes of this nature all over the world and great advances have been achieved. The results and know how have been incorporated in the improvement to Jaffna Lagoon scheme, to accelerate the process and derive benefits early. Urgent and immediate action is a must to tide over the danger of salt water intrusion in wells and provide the much needed fresh water in the lagoon for cultivation and domestic use.

After 1978, no further action was taken to implement the project. In January 1983 Prof.H.W.Thambiah Q.C . S.Aromugam and K.Shanmugarajah submitted a report to his Excellency J.R.Jayawardana President of Sri Lanka, with an appeal to implement the scheme. This team met his Excellency on 4th.may 1983 in his office, to explain the scheme to him. This was followed by a meeting to discuss and explain the scheme to His Excellency the President ,senior members of his Cabinet and officials. It was decided at this meeting to implement the scheme, but so far nothing materialised.

COST ESTIMATES

As per Annex 3, of the book, based on 1995 rates, the tentative estimate for Improvements to barrages , bunds, access road , spill cum causeway and flank bund at Chundikulam – Elephannt Pass

Lagoon, Link canal and structures, and General may be about Rupees Three Hundred and fifty million. Rs. 350,000,000.00

As per Chapter 5 , Ponds in Jaffna Peninsula, based on 1987 rates, the tentative cost estimate for desilting and other improvements of 892 ponds may be about one hundred and twenty five million. RS.125,000,000.00 The cost estimates have to be revised as per prevailing rates at the time of implementation of the Project.

I am not sure when the auspicious time will come for implementation, but it must come before a critical stage is reached, when most of the area will be faced with shortage of fresh water for domestic use and agricultural purpose.

I have been trying my best to get this project implemented while working in the irrigation Dept. and even after I retired from the Dept. in 1980 through other sources. I have failed in my endeavour. Hence I am documenting all the available data relating to the project – historical, problems, requirements, proposals, design, construction drawings, cost estimates, economic analysis etc. in this book with the hope that it will as a guideline for the future planners and development authorities to benefit the people of the region.

The main constraint to implement the scheme is political, which has to be removed. As per present political situation in the country there is a good possibility of peace returning to Sri Lanka and people are living in great hope.

கோவிலுங்குப் போய்க் கும்பி

வா!

(புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஒரு கும்பம். வயதான பெற்றோர், மகள், மருமகன், இரண்டு பிள்ளைகள். பெற்றோர் அன்மையில்தான் தாய்நாட்டிலிருந்து சூடிபெயர்ந்து வந்தவர்கள். எல்லோரும் தேர்த்திருவிழா பார்க்க கோவிலுக்குப் போவே மென முதல் நாளே தீர்மானிக்கிறார்கள்.)

அப்பா:- (மகளிடம்) பின்னை! நானைக்கு முருகன் தேர்த்திருவிழாவுக்குப் போறதென்டல்ல விடிய நாலு மனிக்கு எழும்பி குளிச்சுக் கிளிச்சு, ஆசாரமய்ப் போகவேணும். நானும் அம்மாவும் எழும்பிவிடுவோம். நீங்களும் மின்னைகளும்தான் அந்த நேரம் எழும்புகிறது கஷ்டம். பின்னைகளை நேர்த்துக்குப் படுக்க விடுங்கோ. அது சரி, நான் எப்பிடிக் கால்ச்சட்டையோடு கோவிலுக்குப் போறது? என்ற மகைய வெள்ளை வேட்டியைக் கட்டிக்கொண்டு வாறன்.

மகள்:- வெள்ளைவேட்டியோடு போறது முறையில்லை, அப்பா! கனசனம் வரும் இவரிட்டைப் பட்டுவேட்டி இருக்கவேணும், வாங்கித் தாழன், கட்டுங்கோ. அவர் வேட்டி கட்ட மாட்டார் மரியாதை இல்லையாம், கால்ச்சட்டைதான் போறுவாராம்.

அம்மா:- அப்பாவும் நானும் இன்னைக்கே மச்சம் தின்னாமாட்டம். நானைக்கு நீங்களும் மச்சமாலிசம் காய்ச் சேன்ட்டாம்.

மகள்:- அவருக்கு ... ஒருமாதிரிச் சொல்லித் தாக்காட்டலாம் பின்னைகளுக்கு மச்சம் இல்லாமல் காப்பாடு இறங்காதே! (பின்னைகளைப் பூப்பிட்டு) ராணி! நானைக்கு கோவிலுக்குப் போகவேணும், தெரியுந்தானே! பொங்கல்தான் காப்பாடு. அந்த kitchen cupboard அடித்தட்டிலைச் சர்க்கரை இருக்குது, எடுத்து வா, மேனை.

பின்னை:- அதென்னம்மா? ... Jag...?

மகள்:- ஒமோ! Jaggery. அதை எடுத்துவா. தன் ஸீரிலை ஊறவைக்கவேணும்.

பின்னைகள்:- அம்மா! Sultanase ம் cadjவும் போவேணும் அதுதான் நல்ல taste. Doughnuts உம் செய்யுங்கோ Mummy, ... but not spicy!

மருமகன்:- (வந் துகொண் டு) போறுவாராம்.

நாளைக்குத் தேருக்கு நல்ல crowd ஆயிருக்குமாம். நேரத் தோடைப் போகாட்டில் கார் park பண்ண முடியாது. என்னுடைய பழைய செருப்பை எடுத்து வையும். புதுச் செருப்பைத் துலைக்கக் கட்டாது. அப்பா அம்மாவிட்டைச் சொல்லிவையும். காலமைக்குக் குளிச்சுப்போட்டு சாமி அறையிலை மனித்தியால்க் கணக்கிலை நில்லாமல், நேரத்துக்கு வெளிக்கிட்டு நிற்கவேணும் என்று.

மகன்:- உங்கடை பாட்டுவோட்டியை அப்பா உடுத்துக்கொண்டு வரட்டும். நீங்கள் கால்ச் சட்டைதானே! நான் எந்த Saree கட்டிற தெண்டு தெரியாமல் யோசிக்கிறேன். போன்றிடமை கோவிலுக்குப் போன இரண்டு நாளும் அந்த மஜூந்தாவும் நீலமும் கட்டிப்போட்டின். நாளைக்கு அந்த Orange Sareeயைக் கட்டப் போடுவேன். கன சனம் வரும். தெரிஞ்ச ஆட்களும் வருவினாம். By the way, நீங்கள் இன்டைக்கு Bank க்குப் போறபொழுது என்னுடைய கல்லடியையும், Double Chain, நெளிகாப்பு, எல்லாத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு வாருங்கோ, நாளைக்குப் போவேணும். முங்காவனாம் முடிய பிறகு திருப்பி வைக்கலாம்.

மருமகன்: ஏன், நீர் போட்டிருக்கிற jewellery போதாதா? அதோடை போனால் மதிப்பிள்ளையாக்கும்! ஆ? மற்றது, ... கானிலை 5 பேர்தான் போகலாம். அப்பாவை அவற்றை friend மனியத்தின்றை

குடும்பத் தோடை வரச் சொல்லும். அவையிலை மூன்று பேர்தானே!

மகன்:- கோவிலுக்கு வாற சனம் என்னென்ன மாதிரி உடுத்துக்கொண்டு, எத்தனை விதம் விதமான நகையெல்லாம் போட்டுக்கொண்டு வருகுதுகளையும் உங்களுக்கு தெரியுமே? நீங்கள் அதுகளைக் கவனிக்கிறதில்லை!

உங்கடை கூட்டாளிகள் வந்தால் வெளிவீதியிலை நினைவு கடலையும் கொறிச்சுக்கொண்டு அவையளோடே அலட்டிக்கொண்டு நின்டாஸ் போதும் உங்களுக்கு.

மருமகன்:- வாற பெண்டுகளின்றை அலங்காரத்தை நான் கவனிக்கப் போனால், நீர் சும்மா விடுவீரா? “உங்களுக்கு என்ன அவையிலை கண்?” என்று என்னைப் பிச்சுப் புடுங்கிப் போடுவீரே!

மேற்படி உரையாடலைக் கவனிக்கும் பொழுது, இந்தக் குடும்பத்தில் ஒருவராவது, கோவிலுக்கு எதுக்காகப் போகிறோம், அங்கு கவாமியை எப்படி ஆராதிக்கப் போகிறோம் என்று சிந்தித்தாகத் தெரிகிறதா? இவர்கள் கோவிலுக்குப் போகச் செய்யும் ஆயத்தங்களுக்கும், ஒரு குடும்பம் (picnic) உல்லாசப் பயணம் பறப்படச் செய்யும் ஒழுங்குகளுக்கும் வித்தியாசம் உண்டா? சிந்தியுங்கள்!

“கலைவான்”

அன்பரன பெண் வாசகர்களுக்கு இனிய வணக்கங்கள்! பெண்களைப் பெறிதும் கவரக் கூடிய அம்சங்களை ஏந்தி வரும் இந்தப் பகுதி கலப்பைக்குப் புதியது. ஓவ்வொரு திதியில் வெவ்வேறு வகைப்பட்ட அறக்கங்களைத் தாங்கி வரலைக்கும் இந்த ‘மகள் மட்டும்’ பகுதியின் முதலாவது மொட்டு, ‘கவரும் சித்திரமும்’ என்ற சிந்தனைக் கட்டுரையாக விரிகிறது.

மொட்டு 1 சுவரும் சித்திரமும்

- சிவாஜினி சச்சிதானந்தா -

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம் என்று முழக்கமிடும் எம் இனிய பெண்களின் சீரிய சிந்தனைக்குக் கடுகள் வரும் விடயம், குடும்ப வாழ்வில் உள்ள உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண்கள் பற்றியது. எனக்குப் பரிச்சயமான ஒருவரிடம் அவரது அன்றாட வாழ்க்கைபற்றி கேட்டேன். பட்டதாரியான இவர், அலுவலகத்தில் பெரும் பதவி வகிக்கும் ஒரு அதிகாரியும் கூட. கேட்டவுடன் சுருங்கிப் போய்விட்ட இவர், தன் னை சுதாகரித் துக்கொண்டு தன் மனதைத் திறக்கின்றார், ஒரு திறவுகொலுக்குக் காத்திருந்தாற்போல! மடை திறந்து பாய்கிறது வெள்ளமாக அவரது சொற்களும் உணர்வுகளும்!

செம்மை பெற்றும், உள்ளத்தில் அமைதியின்றி நாளும் பொழுதும் தத்தளிக்கின்றதே, ஏன்?

நான் சொல்ல வரும் விடயம், குடும்ப வாழ்வில் உள்ள உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண்கள் பற்றியது. எனக்குப் பரிச்சயமான ஒருவரிடம் அவரது அன்றாட வாழ்க்கைபற்றி கேட்டேன். பட்டதாரியான இவர், அலுவலகத்தில் பெரும் பதவி வகிக்கும் ஒரு அதிகாரியும் கூட. கேட்டவுடன் சுருங்கிப் போய்விட்ட இவர், தன் னை சுதாகரித் துக்கொண்டு தன் மனதைத் திறக்கின்றார், ஒரு திறவுகொலுக்குக் காத்திருந்தாற்போல! மடை திறந்து பாய்கிறது வெள்ளமாக அவரது சொற்களும் உணர்வுகளும்!

“எனக்கு இந்த வாழ்க்கையே வெறுத்துவிட்டது போங்கள்! காலையில் எழுந்து காப்பி தயாரிப்பதிலிருந்து இரவு ஓயும் வரை ஒய்வென்பதுயேது? பள்ளியெழுச்சி என் பாணியில் தொண்டை கிழியப் பாடிப் பிள்ளைகளைத் துயிலெழுப்பி அவர்கள் காலைக் கடன்கள் பார்த்து, தொலைக் காட்சிப் பெட்டியோடு ஒன்றியிட்ட மகளை அதட்டி விரப்பி ஆகாரம் உண்ண வைத்து, அடம் பிடிக்கும் மகளை இழுத்து வந்து அந்தரித்து வந்து அலுவலக இருக்கையில் அமரும்போது நான் கால்வாசி செத்து விடுகிறேன்!

பின்னர் அலுவலக வேலைப்பட்டு சமந்து பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு கண்டு முடிக்கும் போது, மாலையானதும் அரைவாசி செத்து விடுகிறேன்! மாலையில் After School Care சென்று பிள்ளைகளோடு வந்து சேர்ந்தாலோ பழைய குருடி கதவைத் திறித்தான் என் கதை! மீண்டும் அவர்களது தேவைகள் சண்டைகள் சமாதானங்கள் தரும் தலையைப் பிளக்கும் வலியிட்டே இரவுச் சமையலை அவசர அவசரமாய் முடித்துக் கொண்டு, அநேக நாட்களில் அவர்களைச் சங்கீதம் நடனம் கராத்தே டெனிஸ் என்று விட்டு வந்து, அவர்கள் விடு திரும்ப முன் வீட்டை ஒழுங்குபடுத்தி, தோட்டத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவும் நான் முக்கால்வாசி செத்து விடுகிறேன்! மீண்டும் கணவரோடு விடு திரும்பும் பிள்ளைகளைக் குளிக்க வைத்து இரவு உணவு கொடுத்து, கணவரின் மேற் பார்வையில் அவர்கள் வீட்டுவேலை முடிக்கும் வரை

தொலைக்காட்சியை முடுக்கி விட்டு அதன் முன்னே களைத்துப்போய் தூங்கிவிடுகையில் முழுவதுமாய் செத்துவிடுகிறேன்! பிறகேன் ன், நடைப் பின்மாய் உணவை முழுங்கிவிட்டுக் கணவரோடு அளவளாவுவதற்கும் நேரம் இல்லாமல் களைப்பு மிகுதியால் தூங்கி விடுகிறேன்!

கடந்த சில ஆண்டங்களாக இதே கால அட்டவணைதான் எனக்கு! என்ன வாழ்க்கை இது? கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால் உடலும் மனமும் களைத்து ஒய்ந்ததுதான் இங்கே மிச்சம்” என்று அலுத்துக் கொள்கிறார். “பழைய நாட்கள் எவ்வளவு அழகானவை? ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு அனுபவமாய் புதிதாக மலர்ந்தது போன்ற இன்மையான நாட்கள் அவை” என்று கடந்து சென்றுவிட்ட அந்தப் பட்டாம் பூச்சியாய் சிறுக்கித்துத் திரிந்த இனிய நாட்களை எண்ணிப் பெருமுச்ச விட்டுக் கொள்கிறார் இந்தப் பெண்!

இப்படியாக அங்கலாய்க்கும் சகோதரிகள் இன்று எம் சமுதாயத் தலை ஆங்காங்கு இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். மேலும் சொல்வதானால், அநேக பெண்களின் நிலைமை இதனை ஒத்துதாக்கத்தான் இருக்கிறது என்று கூறுவார்கள். அதாவது அனேகமானோரின் அன்றாட வாழ்க்கை ஒரே பாணியில் ஒரே மாதிரியாகக் கழிகிறது. இந்த ஒரே மாதிரியான தன்மை அவர்களிடையே அலுப்பத் தந்து

அதிருப்தியைக் கொண்டு வருகிறது. இந்த நிலை மன உள்ளச்சனை விளைவிக்கு மிடத்து அலட்சியப் படுத்தத் தகாதவொன்றாகிறது! இந்த சமூகத்திற்குப் பெண்கள் ஆற்றி வரும் பங்கு அளப்பரியது. இதில் தாய் என்னும் பெரும் பொறுப்பைச் சுமக்கும் பெண், குயவன் வார்த்திட்ட பாண்டமாக நாளைய உலகின் சிறந்த பிரஜைகளை உருவாக்கும் அதி முக்கிய பொறுப்பைப் பெற்றவளாகின்றாள். இவள் களைத்துச் சோர்ந்து விட்டால் நாளைய உலகம் எப்படியெல்லாம் அமைந்து விடக்கூடும் என்று சற்று எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்வோம். ஆமாம், இவளது இன்றைய பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாது போனால், ஒழுக்கக் கேடான் ஒரு நாளைய சமுதாயம் சாத்தியமாவதற்கு ஆணித்தரமான அஸ்திவாரம் இன்று இப்படுகின்ற நிதர் சனம் புரிந்துவிடும். சமுகத்திற்கு, சமுதாயத் திற்கு, நாட்பிற்கு, உலகிற்குப் பெண் புரிந்து வரும் பெரும் பணி தொடர வேண்டுமாயின், அவளது மன ஆரோக்கியம் பாதுகாக்கப்படுவது அதி முக்கியமாகிறது!

இயங்கிரங்களோடு இயங்கிரங்களாய் போட்டியிட்டு ஒடுகிறோம்..... ஒவ்வொரு நாளும் ஒடுகிறோம..... இல்லையென்றால் ஒடிக் கொண்டேயிருக்கும் இந்த உலகம் நம் மைப் பின்னே தள்ளிவிட்டு முன்னே ஒடி விடும். இதுதான் இன்றைய யுகநிலை!

சடு கொடுத்து செயற் படுவது பெண் னுக்குக் களைப்பை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தாலும், அதிலிருந்து மீண்டும் சக்தி அவஞ்குக்குத் தேவைப்படுகிறது. அது இல்லாத போனால் உடல் ரீதியாக மட்டுமல்ல, உள் ரீதியாகவும் மன நோயாளியாகும் சாத்தியம் பிறந்த விடக்கூடும்.

இப்படியாகச் சோர்விலிருந்து மீண்டும் சக்தி தனக்குள் இருந்துதான் பிறக்க வேண்டுமேயன்றி, வெளியிலிருந்து வரும் புதிதான ஒரு சக்தியல்ல என் பதனைப், பெண் களே, உணர்ந்து கொள்ளப் பழகிக் கொள்வோம்; அவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம் என்ற பழமொழி பழங்கால மொழியாக இருப்பினும் அது முக்காலத்திற்கும் ஏற்ற மொழி என்பதனை முதலில் அங்கீரிக்கக் கற்றுக் கொள்வோம்; யதார்த்தங்களைப் புரிந்து கொண்டு வாழப் பழகுவது மன ஆரோக்கியத்தை வளப்படுத்தும் என்பதையும் புரிந்து கொள்வோம்; வாழ்க்கையோட்டத்தின் அத்தனை நிகழ்வுகளையும் யதார்த்தரீதியாக நோக்கப் பழகிக் கொள்வோம்; பிரச் சனை என் பது அன்றும் இருந்தது, இனியும் இருக்கும், அது இல்லாத நாளேயில்லை, அதனை எதிர் கொள்ளும் திறன் தான் முக்கியமே தவிரப், பிரச்சனையோன்றும் முக்கியமேயல்ல என்ற தாரகத்தைத் தரித்துக் கொள்வோம்; கிடைக்காத வாழ்க்கைக்கு ஏங்குவதை விடுத்து, கிடைத் திருக்கும் வாழ்க்கைக்கு ஏங்குவதை விடுத்து, கிடைத் திருக்கும் வாழ்க்கையை முழுமைப்படுத்த எத்தனிப்போம்; கடந்த காலத்து வாழ்வில் கனவு

காணாது, நிகழ்கால நனவுக்கு நம்பிக்கையோடு முகம் கொடுப்போம்; எப்போதும், எங்கேயும், எதுவும் நடக்கக் கூடும், அதனை எதிர் கொள்ளும் தெரியம் மட்டும் எமக்கு வேண்டும் என்று மனதைத் தியாக எந்நேரமும் வைத் திருப்போம்; ஒவ்வொரு கணத்திலும் மனதை சந்தோஷமாக வைத்திருக்க உறுதி பணுவோம்!

ஆமாம், இவையெல்லாம் எமக்கு சாத்தியமாவதற்கு, இந்தக் கணாவ மனசதான் இங்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். அறிவு சொல்வதற்கேற்ப மனம் படிந்து கொள்வதற்கு, முதலில் இந்தப் பாரும் மனதில் தோன்றிவிடப் பார்க்கும் பதப்படும் உளைச் சலும் நீங்கிவிடுதல் முக்கியமாகிறது. இந்தப் பதப்பட நிலை, மனச்சோர்வு, உளைச்சல் போன்றவற்றை வெற்றிகரமாகக் கையாள வேண்டுமென்றால், நம் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஒரு சில அர்த்தபூர்வமான யுக்திகளை நாம் கையாண்டு கொள்ளலாம். அன்புச் சகோதரிகளே, கீழே உள்ள சின்னச் சின்ன விஷயங்களை உங்கள் வாழ்க்கையிலும் புகுத்திப் பாருங்களேன், நிச்சயமாகப் புது துணர் வும் புது துயிரும் பெற்றுவிடுவீர்கள் நீங்கள்!

* ஒவ்வொரு நாளையும் மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு பாருமதையும் திப்பமிட்டுக் கொள்ளுங்கள். காலைநேர வேலைப்பறந் தான் சோர்வடையச் செய்கிறதா? ஒரு மனி நேரமோ, அரை மனி நேரமோ முன்னரேயே தூக்கமிட்டு எழுந்து கொள்ளப் பழகுங்கள், சாதனையே

படைத் துவிடுவீர்கள்! கணவரோடு சேர்ந்து திப்பமிட்டு வேலைப்பறநுவைப் பகிரிந்து கொள்ளுங்கள். பின் னளகள் தாமாகப் பொறுப்புக்களை ஏற்கும் பக்குவம் ஏற்படும் வரை வெளியே முழுநேர வேலை பார்ப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்வது நிச்சயம் பயனளிக்கும்.

* குழந்தைகள் நம் மூலகம் என்பதனை சீந்தையில் பூண்டு, பொறுமையைக் கடை பிடியுங்கள். அவர்களை நம் வழிக்குத் திருப்ப வேண்டுமொயின் அவர்கள் வழி சென்றுதான் மீள வேண்டும். அவர்களது ஆர் வத்தையும் விருப்பத்தையும் அறிந்து கொண்டு அவற்றில் சடுபடுத்த உதவி புரியுங்கள். உதாரணமாக, உங்கள் மகள் படம் வரைவதில் நாட்டம் கொண்டவளாயின், அவளது நேரத்தில் சிறிதளவை இதற்காக ஒதுக்கிவிட்டால், அவரும் திருப்தியாக நேரத்தைச் செலவிடுவாள், நீங்களும் பொன்னாள் அந்த வேளையில் உங்கள் கருமங்களை ஆற்றிக் கொள்ளலாம். மகன் பாடசாலை மதிய உணவிற்கு lunch order கேட்டு நச்சரித்தால், அதற்கென்ன, வாரம் ஓரிரு முறை விட்டுக் கொடுத்து விடுங்களேன், உங்களுக்கும் வேலைப்பறந் துறையும்! ஆனால் அதனை ஒரு அன்பான ஒப்பந்தமாக்கிக் கொள்ளுங்கள் - ஓரிரு நாட்கள் பாடசாலையில் உணவு பெற்றுக் கொள்வதானால், மற்றைய நாட்களில் கட்டாயமாக வீட்டிலிருந்து அவன் உணவு கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று! நிச்சயம் இனங்குவான், தன் கோரிக்கைக்கு

நீங்கள் செவி மடுத் த காரணத்தினால்!

* நன்பர்கள், உறவினர்களது பிள்ளைகள் நாளாவிதக் கலைகளும் விளையாட்டுக்களும் பழகுவதோடு, பிரத்தியேக tuition வகுப்புகளுக்கும் செல்கிறார் களே, நாமும் நம் பிள்ளைகளுக்கும் இவற்றையெல்லாம் வழங்க வேண்டுமென்ற நினைப்பில், அவர்கள் மீது பெரும் சுமையை சுமத் தாதீர்கள். அவர்களும் விரும்பினாலே அன்றி கட்டாயப் படுத்தாதீர்கள். எதற்கும் ஒரு எல்லையுண்டு. அளவுக்கு மிஞ்சினால் அழுதமும் விஷமாகிவிடுவல்லவா? பிள்ளைப் பிராயத்தில் அவர்களைப் பிள்ளைகளாய் இருக்கவிடுங்கள், மீண்டும் வராத பருவம் இது!

* குறைந்தது ஒரு மனி நேரமேனும் தினமும் உங்களுக்காக ஒதுக்கிக் கொண்டு, மனதுக்குப் பிடித்தமான, மனதை இலேசாக்கிக் கொள்ளும் காரியத்தில் சடுபடுங்கள். இது புத்தகம் படிப்பதாகவோ; கதை கட்டுரை கவிதை எழுதுவதாகவோ; தொலைகாட்சி, திரைப்படம் பார்ப்பதாகவோ; வாணோலி கேப்பதாகவோ, சங்கீதம் பாடுவதாகவோ, நடனம் ஆடுவதாகவோ; தியானத்தில் சடுபடுவதாகவோ; இறை வழிபாடாகவோ; கைவினை செய்வதாகவோ; எதுவாகவோ இருக்கலாம்.

* தினமும் ஒரு வேளை உணவேனும் குடும்பத் தோடு சேர்ந்து உண் நுவங்கள். சாப்பாட்டு

மேசையிலேயே பிரச்சனைகளைக் குடும்பத்தோடு அலசித் தீர்த்துக் கொள்ளப் பழகுவதன் மூலம், குடும்ப அங்கத்தினர் அனைவருமே பொறுப்பில் பங்கு கொள்வதோடு தமிழ் அங்கீரித்த திருப்தியும் பெறுகிறார்கள்.

* செய்யும் தொழில் எதுவாக இருப்பினும் முழுமையாக ஈடுபடுங்கள். இது மற்றைய பிரச்சனைகள் உங்களைத் தொந்தரவு செய்யாதிருக்க உதவுகிறது. வீட்டுப் பிரச்சனையை அலுவலகத்திலும், அலுவலகப் பிரச்சனையை வீட்டிலும் சிந்தித்து மனதைக் குழப்பிக் கொள்வதால் திறமையாகத் தொழிலாற்றும் திறன், இருவிடங்களிலும் அற்றுப் போய் விடுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவிருக்கும்.

* மாதம் ஓரிரு முறை இரவு நேர உள்வை வெளியிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். இது ஆண் பெண் இருவருக்குமே உள்ளச்சலையும் களைப்பையும் ஆற்றிப் பயன் கொடுக்கும். பிள்ளைகளுக்குக் கூட இது திருப்தியை மட்டுமல்ல, ஒரு புத்தனர்வையும் தருகிறது.

* வாழ்க்கையின் அன்றாட நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரீமாதிரியான தன்மையில் இருந்து மீன்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். உள்வதயாரிப்பதிலிருந்து, வீட்டு அலங்காரம், பிள்ளைகளின் அலுவல்கள் எல்லாவற்றிலும் மாறுதல்களைக் கொண்டு வருங்கள், ஒவ்வொரு நாளையும் புத்தனர்வு

படைத்த புது நாளாக உணர்விர்கள்.

* உல்லாசப்பயணம், உறவினர் நன்பர்கள் வீடுகளுக்கு விஜயம், கலைவிழாக்கள், திறைப் படங்கள், நாடகங்கள் பார்த்தல் போன்ற அம்சங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்குங்கள். இவை கூட மனோ விஞ்ஞான உலகிற் குழுக்கியமானவை. உள்ளம் புத்தனர்வு பெறத் தூண் டீம் சக்திகள் இவை.

* நாளை என்ற நாளில் நம்பிக்கை வையுங்கள். அதற்கு அஸ்திவாரமாக, இன் நேர அந்த நம் பிக்கையைப் பதியமிட்டுக் கொள்ளுங்கள். இன்று நம் பிக்கையோடு பதியமிடும் விதத்தான் நாளை நிழல் தரும் விருட்சமாக விரிகிறது. நம்பிக்கை தருவதெல்லாம் மனவளிமையும் துணிச்சலும் அல்லவா?

சகோதரிகளே, எமது மனம் சந்தோஷமாக இருந்தால்தான் அது வளமாக இருக்க முடியும். அது வளமுற்று அமைந்தால்தான் இந்த ஓப்பிரு வாற்க்கையை நாம் கையாள முடியும், நம் வீடு சொர்க்கப்பரியாகத் திகழ முடியும், நாளைய சமுதாயத்திற்கு நல்ல ஊட்டச்சத்து அளிக்க முடியும், சாதனங்கள் பல படைக்க முடியும். எனவே, சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம் என் பதனை மனதில் ஏற்று, யதார்த்தங்களைப் புரிந்து கொண்டு, தக்க நிவாரணங்களையும் செயல் படுத்தப் பழகிக் கொண்டோமேயானால், பிறகேன்ன, உடல் ஆரோக்கியத்தோடு உள் ஆரோக்கியமும் சிதைவுறாதல்லவா?

SPORTS - WHITHER THE AUSTRALIAN TAMIL

Christopher S. Sebaratnam

There are about one hundred and thirty ethnic communities living in peace and amity in Australia. The Sri Lankan Tamils who immigrated into Australia mainly due to the civil war turmoil in Sri Lanka is one of them. Their number is in the region of fifty thousand. What is the standing of the Tamil ethnic community in the Australian society?

In the matters of education, profession, fine arts and even disciplinary behaviour it is not second to that of any other community. But in the matter of sports it is deplorably below that of most of the communities. Pardon me if I say the reason is an overemphasis on economic pursuits and less or no attention on the less profitable enterprise that is sports.

"Mensana incorpore Sana" (a sound mind in a sound body). Activism in sports promotes good quality of life: Physical fitness, good health, sportsmanship, disciplined way of life, renown, social status, self defence, mental soundness, aesthetic body contour and opportunity for earning immense wealth as a professional are attendant benefits.

Sports can be classified into two main categories namely (1) mental and (2) physical. Games such as bridge, draughts, chess, scrabble, ludo and carom exercise the mind only. Games such as cricket, soccer, tennis, badminton, basketball, swimming, athletics and dancing exercise the body as well as the mind. A third class category of sports such as boxing, wrestling and rugby football, though exercises the body and mind, entails violence and

therefore need to be discouraged.

Talent in sports is noticeable in the kids and juveniles. Every child may not have the talent in sports to attain eminence. Nevertheless for the purpose of many of the aforesaid benefits parents have a responsibility to see that their children go for games regularly in the evenings after school.

Multiple factors prevent children from exercising regularly. "All work (study) and no play makes Jack a dull boy". The goading of children by some parents to study and study all the while, with no opportunities to play, with the view to prestigious and money spinning professions such as doctors, engineers, lawyers and accountants is depreciable. Those school teachers who overload the students with massive homework allowing no opportunity for regular games in the evenings are deterrent to the enhancement of sports. Children of working parents - both work for economic advancement - are deprived of after-school sports sessions. A balanced approach to their aspirations need be adopted to provide adequate opportunities for the children to attend after-school games.

All the children are not endowed with extraordinary talents in sports. Only a few of them shall possess extraordinary talents as to emerge into eminence. They could be identified by their school sports masters in the routine course of after-school games. Parents are in a better position to catch the sports talents in their kids

and juveniles. Children who have the potentials to excel in sports need be groomed for intensive and specialised training by the parents or school physical training masters or professional coaches.

Some children who are not bright or studious in studies are found to possess exceptional talents and enthusiasm in sports. Such children after a basic education – say year 10 or 12 -need be trained to excel in sports. Most of the world class sportsmen and sportswomen such as Don Bradman (cricket), Cathy Freeman (400 meters), Ian Thorpe (swimming), Greg Norman (golf), and Emil Zettabee (marathon) are no scholars. Nor do they have letters of title after their names.

The cost of specialised training of a child in any sport is well within the means of an average income-earning parent. Self-training in track athletics such as sprint involves no cost at all. In every suburb there are parks at the pleasure of such self-trainees. It is through self-training many a world class champions in marathon and sprint have emerged from poverty-stricken countries like Zimbabwe, Kenya and

Appended is the Olympic motto:

“The important thing in games is not to win but to take part.

The important thing in life is not the triumph but to struggle.

The essential thing is not to have conquered but to have fought well.

To spread these precepts is to build up a stronger and a more valiant and above all a more scrupulous and more generous humanity.

The traditional date of the 1st Olympiad was 776 BC. The contests are held at various centres since 1896. In this context the said three precepts are outdated. It is therefore appropriate to substitute them by

“The important thing in games is to take part and win.

The important thing in life is to struggle and triumph.

The essential thing is to fight well and conquer”.

Uganda.

The Tamil Community organisations such as Eelam Tamils Association, Sydney University Tamil Association, Catholic Association of Sydney Tamils, Tamil Coordinating Committee and NSW Federation of Tamil Schools are, it is very much appreciated, rendering significant services to the upliftment of the Tamil community. Some of them conduct annual sports meet on a day or two which can hardly meet with the objective of enhancement of sports among the Tamil society. Why not each of the organisations such as Eelam Tamils Association, Sydney University Tamil Society, Catholic Association Of Sydney Tamils, NSW Tamil Sports Club and NSW Federation of Tamil Schools establish sports centres in a selected suburb and conduct weekend training programs for the upliftment of sports among the Tamils of which the community is badly in need of. Similar programs can be conducted by such organisations in every state of Australia where there is a concentration of Tamil inhabitancy and thus enable the Tamil youth to participate in Asian, Commonwealth and Olympic games in the near future.

அம்மா.....!

அம்மா...

உனை நான்
ஆராதனை செய்கிறேன்!

உன் பாதங்களை
முக்கள் கொண்டு
பூஜிக்கிறேன்!

உன் கால்களே
எனக்கு
கோவில் படிகள்!

என்னை
பத்து மாதம்
கமந்து பெற்ற உன்னை
ஓரு பகல் பொழுதாவது
தூங்கி நடக்க
என்னால் ஏன்
முடியாமல் போய்விட்டது?

அன்று...
தூங்கியிட்டு என்னை
தூங்க வைத்த உனக்காக
இன்று.....
ஓரு நாளிகையேனும் - நான்
தாலாட்டு பாடியதுண்டா?

முந்தானை பிடித்திமுத்த
மூன்றகவை சேயாக.....
மீண்டும் மாறிவிட
ஆசை தூங்கிறது!

உன் கர்ப்பச்சிம்மாசனத்தில்
என்னை ஏற்றிவைத்து
கெளரவப்படுத்தியவள் நீ!

என் அசைவுகளுக்கு
அர்த்தங்கள் ஆயிரம்
கண்டவள் நீ!

என் முனுமுனுப்பையும்
முகச் சுழிப்பையும்
மொழி பெயர்த்தவள் நீ!

உண்மையிலேயே அம்மா
நீ ஓர்
தெய்வப்பிறவியேதான்!

உமிர் வாங்கி.....
உமிர் கொடுத்து.....
உருவகப்படுத்தி..
உதிர்த்தை உணவாக்கி.....
உலகில் உத்தம ஜீவனாக
என்னை உலாவர விட்டாயே!

உன் ஆசீர்வாதத்தில்
உலகோர் போற்றிப்புகழவே
உன் மகள் உயர்வடைவாள்!

நீ விதைத்தது
என்றும் என்னுள்
வியாபித்திருக்கும்!

அநு அருளானந்தம்

இக்கரைப் பச்சை

சிறுகதை

அதிகாலை ஜந்து மணிக்கு சிட்னியின் குளிர் குடலையும் உறைய வைத்தது. ந் ஆணையிட்டபடி நான் அலறுகிறேன் என்ற அலராத்தைச் சும்மா கீட எனச் சாந்தி தலையில் தட்டி நிறுத்தினாள். கீட்டரின் கணப்பில் கம்பளியால் இழுத்து மூடிக் கொண்டு இன்னும் சிறிது நேரம் சுகமாகத் தூங்குவதற்கு அவள் உடல் ஏங்கியது. ஆனால் அவளது கடமைகளை மனம் நினைவுடியது. உள்ளத்தின் தொல்லை தாங்காது கம்பளியை இழுத்துவிட்டு எழுந்து பாத் நூறுக்குள் போனாள். அங்கே ரெலஸ் பதித்த தரையில் பதிந்த பாதங் கள் பின் னே இழுத்தன. குளிப்பதற்காகச் சுடு தண்ணீருக்கு ஆயத்தம் செய்தபோது முதலில் வந்த பச்சைத் தண்ணீர் தெரித்து முகமும், கண்களும் சிலிர்த்தன.

ஒருவாறு குளித்து முடித்து வந்து சுவாபிக்கு முன்னால் நின்று ஒரு தேவாரம் சொல்வதற்கு முன்னரே “சாந்தி என் சட்டை எங்கே?” என்று அவள் கணவர் நந்தக்குமாரும் “அம்மா காப்பி” என்று அவள் அருமை மகன் அருணனின் குறவும் வந்தன. இதோ என் ஒருவாறு அவர்களைக் கவனித்து அலுவலகத்திற்கு அனுப்பிய கையோடு வாசலில் “சாந்தி ஆன்டி” என்று குட்டிப் பவித்திராவின் குரல் கேட்டது. அவனுடன் அவள் அக்கா நித்யா அவர்களைத் தொடாந்து வருன், அஜன், ப்ரஷாந்த, துஷா. வாஷா என்று குழந்தைகள் வந்து கொண்டே இருந்தனர். அவர்களின் தாயோ தந்தையோ அவர்களை அந்த அதிகாலைக் குளிரில் அவர்கள் தூக்கத்திலிருந்து விழித்தும் விழிக்காத நிலையில் காரில் அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு வந்து சாந்தியிடம் தள்ளிவிட்டு அவசர அவசரமாக ஒடும் ரெயினையோ பஸ்ஸையோ பிடித்துத் தம் அலுவலகங்களுக்குச் செல்வார்கள்.

அந்தக் குழந்தைகளுக்குப் பகல் நேர அம்மா சாந்தி தான். அவர்களைக் காலைக் கடன் முடிக்கச் செய்து ஸ்கல் யூனிபோர் மாட்டிவிட்டுக் காலை உணவு கொடுத்துப் பாடசாலையில் கொண்டு போய்விடுவாள். பின் சரியாகப் பாடசாலையிலிடும் நேரத்திற்குப் போய் அனைவரையும் கூட்டி வந்து முகம் கழுவச் செய்து ஏதாவது சிற்றுண்டிகள் கொடுத்து அவர்களின் ஹோம் வேர்க்கும் செய்யச் செய்து விடுவாள்.

அக் குழந்தைகளைப் பெற்றவர்கள் தமது மேலதிகாரிகளின் ஏச் சையும், கண்டனங்களையும் சக ஊழியரின் அலட்சியங்களையும் பொறுத்துக் கொண்டு கிடைக்கும் சம்பளத்துக்காகத் தம் கடமையைச் செய்துவிட்டு மீண்டும் அதே பஸ் ரெய்னில் வந்து விட்ட இடத்தில் காரை எடுத்துக் கொண்டு வரும்போது பவித்ராக் குட்டி வருன் எல்லாம் தூங்கியே விடுவார்கள்.

இத்தகைய வசதிகள் மற்றைய குழந்தை பராமரிப்பு நிலையங்களில் கிடைப் பதில் கை. அத்துடன் குழந்தைகளுக்குச் சாந்தியிடமிருந்த கிடைக்கும் அன்பும் அரவணைப்பாம் வேறொங்குமே கிடைக்காது. அதனால் எப்போதும் சாந்தியின் இல்லத்தில் குழந்தைகளுக்குக் குறைவே இல்லை. குழந்தைகளோடு குழந்தையாகச் சேர்ந்து அருணனும் சில சமயங்களில் விளையாடுவான்.

சாந்தி ஆஸ்திரேயியாவுக்கு வந்து ஏறத்தாளப் பத்து வருடங்கள் இருக்கும். அவள் கணவன் நந்தகுமார் இலங்கையில் ஒரு தொழில் நுட்ப அதிகாரியாகக் கடமையாற்றியவர். ஆஸ்திரேயாவில்

சாயிசசி

சித்திரை 2002

அவரது கல்விக்குத் தகுந்த உத்தியோகம் கிடைக்கவில்லை. ஆஸ்திரேய அரசு சேவை தான் அவருக்குக் கை கொடுத்தது. மிகக் குறைந்த சம்பளத்தில் சேர்ந்து தற்சமயம் வருடத்சு சம்பளம் ஏறத்தாழ நாற் பதினாயிரம் டாலர்கள் மட்டில் கிடைக்கும் அளவிற்கு உயாந்திருக்கிறார். அதில் முன்றில் ஒரு பங்கு வருமான வரியாகக் கழிக்கப்பட்டால் எஞ்சியதை வைத்துத் தான் அவர்களது அன்றாட, அவசரச் செலவுகள், கடன் தவணைப் பணம் யாவையும் சமாளிக்க வேண்டும். அவர்களது ஆஸ்திரேய வாழக்கைத் தரம் இலங்கையில் அவர்கள் வாழுந்த வாழ்வில் மிகவும் குறைந்ததாகவே இருந்தது.

சாந்தி பனிரண்டாம் வகுப்பில் இருந்தது தான், அதற்கிடையில் அவள் தந்தை பாட்டத்து போதும் இது நல்ல சம்பந்தம் எனத் திருமணத்தை முடித்து வைத்தார். ஆஸ்திரேயியா வந்த பின் தான் சாந்திக்குப் புரிந்தது ஒருவரின் வருமானம் போதாது தானும் ஏதாவது செய்தால் தான் ஒரு மாதிரிக் குடும்பக் கப்பலை மூழ்காமல் பாது காக்கலாம் என்று சாந்திக்குக் கை கொடுத்தது இந்தக் குழந்தைகள் பராமரிப்புத்தான். அவள் அதை மிகவும் விருப்புடன் செய்தாள்.

அந்தப் பினால் சுகளின் தும், மொட்டுக்களினதும் மழையையில் அவள் மகிழ்ந்தாள். சாந்தி அதை ஒரு பெரிய சேவையாக நினைத்துச் செய்தாள். குழந்தைகள் கோவிலில், கடை தெருவில் அவளைக் கண்டாலும் “சாந்தி ஆன்டி” என ஓடி வந்து கட்டிக் கொள்ளும். என்றோ அவள் பராமரித்த பிள்ளைகள் இப்போ பெரியவர்களாகிக் காரில் போகும்போது தற்செயலாக அவளைக் கண்டால் வாங்கோ ஆன்டி காரில் போகலாம் என அவள் மறுத்தாலும் பிடிவாதமாகக் கொண்டு போய் அவள் போக வேண்டிய இடத்தில் விட்டு விட்டுத் தான் போவார்கள். இதையெல்லாம் நினைத்தால் சாந்திக்குப்

பெருமை தான். சாந்தி அதை என்றும் ஒரு தரக் குறைவான தொழிலாகக் கருதவில்லை. மிகுந்த மன நிறைவுடன் தான் செய்து வந்தாள்.

சாந்தி சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்தாலும் அதற்கு இலங்கையிலிருக்கும் நந்தனின் சகோதரி ஜெயந்தி ஒரு வழி வைப்பாள். ஒரே தங்கையில் நந்தனுக்கு ஓர் அபரிமிதமான அன்பு. அவள் என்ன கேட்டாலும் அதை முதலில் செய்துவிட்டுத் தான் அடுத்த வேலை பார்ப்பான். இவற்றுக்கெல்லாம் அவர்களுக்கு ஆபத் பாந் தவனாக உதவுவது கிரெடிட் கார்ட்டுக்களும், வீட்டுக் கடனில் திருப்பிப் பெறும் வசதியும் தான்.

அன்றும் அப்படித்தான் காலையில் சாந்தி குழந்தைகளைப் பாடசாலையில் விட்டு வந்து கதவு திறப்பதற்கும் போன் மனி அடிப்பதற்கும் சரியாக இருந்தது. அவசரமாகப் போய் எடுத்தால் எதிர் முனை “அண்ணி! அண்ணி! நான் ஜெயந்தி பேசுகிறேன்” என்று. “ஒரு மாதிரிக் கொழும்புக்கு வந்துவிட்டோம் அண்ணி. உங்களை நம்பி அங்கே எல்லாம் போட்டு போட்டபடியே விட்டுவிட்டு, எங்கள் வேலைகளைக் கூட விட்டு விட்டு வந்துவிட்டோம். இங்கென்றால் எல்லாம் யானை விலை, குதிரை விலையாக இருக்கு. வீட்டு வாடகை முன் பணம் என்று ஜெப்பினாயிரம் ரூபாய்கள் மட்டில் வேணும் அண்ணி. உடனே அனுப்பச் சொல்லி அண்ணாவிடம் சொல் வூங் கோ. எப்படியாவது விரைவில் எங்களை ஆஸ்திரேயாவுக்குக் கூப்பிடுங்கோ. இங்கேயும் அதிக நாட்கள் இருக்க முடியாது. உங்கள் மருமகள் ஜோதிரிமயியைக் கொண்டு வந்து உங்களிடம் ஒப்படைத்தால் என் கடமை முடிந்து விடும்” என ஒரே முச்சில் பேசி முடித்தாள்.

நீங்கள் எல்லோரும் நலமா என்ற ஒரு வார்த்தை கூடக் கேட்கவில்லை. அவள் குணம் தெரிந்ததால் சாந்தியும் அதைப்

பொருட்படுத்தாது, எனக்கே பணம் அனுப்புவது என்ற விபரத்தை மட்டும் கேட்டுவிட்டுத் தொடர்பைத் துண்டித்தாள்.

சாந்திக்கு ஜெயந்தியை நன்கு தெரியும். ஜெயந்தியும் அவள் கணவன் மோகனும் ஆசிரியர்கள். அவள் உயிரே போனாலும் வேலையை விடமாட்டாள். எப்போதும் எதையும் மிகைப்படுத்திச் சொல்வது தான் ஜெயந்தியின் வழக்கம். அதனால் இதற்குள் என்னவோ சூட்சமம் இருக்க வேண்டும் என நினைத்தாள். ஆனால் அதை ஆராய்வதில் சாந்திக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை. அவள் கணவன் தலை கீழாக நின்றாவது தங்கை கேட்ட பணத்தை உடனே அனுப்பி விடுவார். இங்கே அவர்களின் வங்கிக் கடன் அதிகரிக்கும். அங்கே ஜெயந்தியின் வங்கி இருப்பு ஏறும் என்று சாந்திக்குத் தெரியும்.

சாந்திக்கு ஒரேயொரு மன ஆறுதல் என்ன தான் ஜெயந்தி பணப்போயாக இருந்தாலும் அதையெல்லாம் தன் ஒரே மகள் ஜோதிக்காகத் தானே சேர்க்கிறாள். ஜோதி அருணனுக்குத் தான் என்று அவள் பிறந்த அன்றே ஜெயந்தி கூறிவிட்டாள். அதை மற்றவர்களும் ஆமோதித்தனர். அருணனும், ஜோதியும் ஒருவரில் மற்றவர் உயிராக இருந்தனர். ஜெயந்தி பல சமயங்களில் விளையாட்டுப் போல “பண்மில்லாவிட்டால் நாங்கள் உங்கள் அந்தஸ்ததுக்குச் சமமில்லையென்று என் பெண்ணை மறுத்தால் நான் என்ன செய்யேன்” என்று அங்கலாய்த்திருக்கிறாள்.

அதற்குச் சாந்தி “பணம் தான் வாழ்க்கையா? மடைத்தனமாக உள்ளாதே ஜெயந்தி” எனக் கண்டித்திருக்கிறாள்.

நந்தன் பணத்தை எப்படியோ உருட்டிப் பிரட்டி அனுப்பி வைத்தான். அதைத் தொடர்ந்தும் ஜெயந்திக்கு அடிக்கடி தேவைகள் ஏற்பட்டு அவையும் ஒருவாறு திருப்தி செய்யப்பட்டன. வீட்டுக்கடன் ஆரம்பித்த இடத்திற்கே வந்ததுடன்

கணவனின் கஷ்டங்களைப் பொறுக்க முடியாத சாந்தியின் சிறு சேமிப்பும் கரைந்தது. இதற்கிடையில் வக்கீலைப் பார்த்து அவர்கள் சுற்றுலாப் பயணிகளாக ஆஸ்திரேலியா வருவதற்கு ஒழுங்கும் செய்யப்பட்டது.

வந்த அன்று ஜெயந்தி “ஜேயோ அண்ணி படாதபாடு பட்டு விட்டோம். ஜென்மத்திற்கு இது போதும். நீங்கள் செய்த இந்த உதவியை உயிருள்ள வரை மறக்கமாட்டோம். இந்தாங்கோ தாலி, கூறை எல்லாம் கையோடு கொண்டு வந்துவிட்டேன். சட்டுப்புட்டென்று கலியாணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கோ. அது நடந்தால் நான் திருங்பய் போய்க் கந்தா, முருகா என்று செல்வச் சந்திதி மட்ததில் இருந்து விடுவேன்” என்று சொன்னாள்.

மறைவிலிருந்து ஜோதி நம்ப வேண்டாம் எனச் சைகை காட்டினாள். சாந்திக்கும் சிரிப்பாக இருந்தது. இருந்தாலும் மனம் பக்ர் என்றது. திமரைந்த திருமணம் என்றால் குறைந்தது ஒரு பத்தாயிரம் டாலர்களாவது வேணுமே! அதற்கு அவர்கள் இப்போ எங்கே போவார்கள்?

ஒருவாறு சமாளித்த சாந்தி, “வந்ததும் வராததுமாக என்ன அவசரம் ஜெயந்தி? கிணறுமுத் தண்ணீரை என்ன வெள்ளமா கொண்டு போகப் போகிறது. அவர்கள் இருவரும் ஒருவருக்காவே மற்றவர் என்று பிறந்தவர்கள் தானே! நாங்கள் என்றோ தீமானித்தது மட்டுமன்றி இறைவன் போட்ட முடிச்சை யாரால் மாற்ற முடியும். திருமணம் என்றால் சும்மாவா? எவ்வளவு ஆயத் தங்கள் செய்ய வேண்டும். எங்களுக்கு அவர்கள் தனிப் பிள்ளைகள், சிறிப்பாகச் செய்ய வேண்டாமா? எல்லாம் செய்யலாம். என்னைப் போல இல்லாமல் ஜோதியும் ஏதாவது படிக்கட்டும்” எனக் கூறினாள்.

படிக்காததால் உங்களுக்கு இப்போ என்ன

குறை அண்ணி எனக் கேட்டவள் மறு நாள் காலையில் வந்த குழந்தைகளைப் பார்த்து ஏங்கிப் போய் “என்னண்ணி ஆயா வேலையா பார்க் கிண்றீர்கள்” எனக் கேட்டாள்.

“என்ன செய்வது ஜெயந்தி. இங்கே உன் அண்ணாவின் சம்பளம் செலவுக் குப் போதாது. நான் வேலைக் குப் போகலாமென்றால் அந்த நேரம் அப்பா என்னைப் படிக்க விடவில்லை. இந்த வயதில் என்னால் படிக்க முடியவில்லை. இது தான் எனக்குக் கை கொடுத்தது. இது ஒன்றும் கேவலமில்லை ஜெயந்தி. சுருங்கச் சொன்னால் ஓர் ஒப்பற்ற சேவை. கள்ளம் கபடமற்ற இந்த மழலைகளின் அன்பில் நான் என் கஷ்டங்களை மறக்கிறேன். ஆனால் நீ படித்திருக்கிறாய். டிப்ளீஸாமாவும் இருக்கிறது. உனக்கு வேலை நிச்சயம் கிடைக்கும்” என்றாள்.

“இருந்தாலும் அண்ணி... நான் இங்கே... உங்களைப் பற்றி என்னவோ நினைத்தேன்... இல்லாவிட்டால் ஜோதியை...” என எதுவோ கூற வாயெடுத் தவிட்டு நிறுத்தி கொண்டாள்.

அவர்கள் அகதிகள் அந்தஸ்ததுக்கு விண்ணப்பித்து, அது கிடைக்கும் வரை எல்லோரும் ஒரே வீட்டிலேயே இருந்தனர். சாந்தி ஒருமாதிரி வாயைக் கட்டி வயிற்றைக் கட்டிக் குடும்பச் செலவுகளைச் சமாளித்தாள். ஜெயந்தி இதில் இருப்பதை எடுத்து அதில் போடவும் மாட்டாள். ஜோதி தான் அவைப்போது அத்தைக்கு உதவி செய்வாள். அதற்கும் ஜெயந்தி உங்களுக்கு என்ன இந்தத் தலைவிதி. நீ ராணி மாதிரி இருக்க வேண்டியவள் என்பாள். அவள் வார்த்தைகளின் மர்மம் புரியாத சாந்தியும் “ஆமா் அருணன் முதநிலைப் பட்டம் பெற்றுவிட்டால் வங்கியில் அவன் வேலை இன்னும் நல்ல நிலைக்கு உயரும் பிறகேன ஜோதிம்மா ராணி தானே” என்பாள்.

ஜோதியைக் கம்படிட்டர் படிக்கும்படி

அருணன் கொண்டு போய் சேர்த்துவிட்டான். அவனுக்குப் பாடத்தில் வேண்டிய உதவிகளை அவன் விருப்புடன் செய்தாள். அவர்கள் காதல் நாளும் பொழுதும் வளாந்தது.

அதை ஜெயந்தி இப்பொழுது அவ்வளவாக விரும்பவில்லை. திருமணமாகும் வரை விலகியே இரு என்று மகளை எச்சரிக்கை செய்தாள்.

குடும்பத்தின் நிதி நிலையையும் அன்றாடத் தேவைகளுக்காகச் சாந்தி படும் கஷ்டங்களையும் கண்டு ஜோதி மறுகினாள். “உங்களுக்கு மூளையே இல்லை அத்தை. அம்மா கேட்கக் கேட்க மாமாவை ஏன் பணம் அனுப்ப விட்டார்கள். “சாந்தி” என்று பெயர் இருந்தால் சாந்தமாகவே இருந்துவிட வேண்டுமா? நீங்கள் ஒரு பகல் கொள்ளைக்காரியை வீட்டில் வைத்திருக்கிறீர்கள் தெரியுமா? மாமா அனுப்பிய முழுப்பனும் வங்கி நிலுவையில் இருக்கிறது. போதாக குறைக்கு உங்களுக்கு விபரம் தெரியுமா? அம்மாவும் அப்பாவும் எப்படியோ கஷ்டப்பட்டுப் பெண்ஸன் எடுத்துக்கொண்டு தான் வந்தார்கள். நீங்கள் சிறிதளவாவது யோசித்தீர்களா? அம்மாவாவது வேலையை விட்டு வருவதாவது? அவர்கள் பெண்ஸன் பணமும் இப்போ வங்கியில் நிலுவையாகிறது. இங்கே அம்மா ஒரு சதமும் செலவில்லாமல் மூன்று வேளை முக்கு முட்டச் சாப்பிட்டுக் கொண்டுட மவிபார்க்கிறார்” என ஏரிச்சலுடன் கூறினாள்.

“வேண்டாம் ஜோதி, இப்படியெல்லாம் அம்மாவைப் பற்றிப் பேச உங்களுக்கு யார் குறிப்புத்தைக்கிறது” எனச் சுற்றுக்கொடுத்துக் கொடுத்தார். எல்லாம் உங்களுக்குப் பார்மில்லை. நீங்கள் ஒன்றும் எங்களுக்குப் பார்மில்லை. அதெல்லாம் நான் பார்த்துக் கொள்வேன் நீ போய்ப் படி” என மருமகளைக் கண்டித்தாள்.

“உங்களைக் கல்டப்படுத்தி அம்மா சேர்த்த பணமொன்றும் எனக்கு வேண்டாம்” எனக் கண்கலங்கக் கூறிவிட்டு எழுந்து போய்விட்டாள்.

சாந்தி தனக்குள் நகைத்தாள். உன் அன்பிற்கு முன்னால் இவையெல்லாம் எனக்கு ஒரு பொருட்டல் ஜோதிம்மா என நினைத்துப் புன்னகைத்தாள்.

ஆனால் நாளைடைவில் ஜெயந்தியின் போக்கில் மாற்றும் ஏற்பட்டது. அகதிகள் அந்தஸ்துக் கிடைத்து வாடகைக்கு வீடு பார்த்துப் போன பின் அவள் அண்ணா, அண்ணியை எட்டியும் பார்க்கவில்லை. வழி தெருவில் கண்டாலும் “எங்கே அண்ணி நேரம். வேலை தேடுவதிலேயே நேரம் சரியாக இருக்கிறது” என்பாள். சாந்தி எதையுமே விகல்பமாக எடுக்கவில்லை.

ஆனால் அவ்வப்போது வரும் ஜோதி மட்டும் “அம்மாவின் போக்கே சரியில்லை அத்தை. என்னென்னவோ செய்கின்றார். இங்கே வர வேண்டாம், அத்தானைப் பார்க்காதே பேசாதே என்று வேறு சொல்கின்றார். எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது அத்தை. ஆடம்பரம் ஒன்றும் வேண்டாம் கம்மா கோவிலில் வைத்து எங்கள் திருமணத்தை முடித்து விடுங்கோ பள்ளி” எனக் விழிகள் குளமாகக் கெஞ்சினாள்.

“நீ ஒரு அசடு ஜோதிம்மா. நீங்கள் அடிக்கடி சந்தித்தால் திருமணத்திற்கு முன் தப்புத் தாண்டா ஏதாவது நடந்தாலும் என்று அம்மா அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம். அதுவல்லாமல் அவள் வேறொன்ன செய்யப்போகிறாள்” என மருமகளைக் கேவி செய்தாள்.

ஆனால் நாளைடைவில் ஜெயந்தி, ஜோதிக்கு வேறு மாப்பிள்ளை பார்ப்பதாகச் செய்திகள் அவள் காதுக்கும் எட்டின.

“கேட்ட உடனே காச வந்ததில் அவர்கள் கூறினாள்.

இங்கே நல்ல வசதியுள் இருக்கிறாகள் என்றல்லவா நினைத்தேன். இங்கு வந்த பின் தானே அவர்களின் நிலைமை தெரிகிறது. ஒரு சுதந்திற்கும் வழியில்லை. பிச்சைக்காரக் கூட்டம் கிருஷ்ண கார்ட்டில் வாழ்க்கை நடத்துகின்றாகள். அன்னி வேறு ஆயா வேலை பார்க்கிறார். பூராக் கூடு மாதிரி ஒரு வீடு, அதுகூடக் கடனில் இருக்காம். இந்த நாளில் வெறும் வங்கிச் சம்பளம் எதற்குப் போதும்? நான் என் என் பெண்ணை இவர்களுக்குக் கொடுக்க வேணும். என் பிள்ளையின் அழகுக்கு நான், நீ என்று மாப்பிள்ளைகள் வர்ஷையில் நிற்பாராகள். என்னிடம் இருப்பதைக் கொடுத்து நான் அவனுக்கு நல்ல டாக்டர் மாப்பிள்ளையாகப் பார்த்துச் செய்து வைப்பேன். இவர்கள் வீட்டில் பெண் கொடுத்தால் என் குழுமப் அந்தஸ்து என்னாவது?”

போன்ற பேச்சுக்கள் சாந்தியின் காதுகளில் அரசல் புரசலாக விழுந்தன. சாந்தி அனைத்தையும் தனக்குள் போட்டு மறுகினாள்.

ஆனால் அன்று வந்த அருணன் மிகவும் கோபமாக இருந்தான். “அம்மா ஜோதிக்கும் ஒரு டாக்டருக்கும் திருமணம் நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்காம். என்னம்மா இங்கே நடக்கிறது. அவள் சம்மதிக்காமலா இதெல்லாம் நடக்கிறது? இனி அவளை இந்தப் பக்கம் வரவிடாதே” என்று கோபமாகக் கத்தினான்.

“என் அருண் இது? பிறந்ததிலிருந்து பழகியும் அவளை நீ புரிந்துகொண்டது இவ்வளவு தானா? அவனுக்கு முன்னால் இப்படியெல்லாம் போகதே. பாவும் குழந்தை உடைந்து போய் விடுவாள். சில விழயங்களில் பெண்களால் எதுவுமே பண்ண முடியாது அருண். என்னை அந்த நாளில் அப்பா படிக்கவிட்டிருந்தால் நான் இன்று ஏன் இந்த நிலையில் இருக்க வேண்டும்” எனச் சாந்தி வேதனையிடன் கூறினாள்.

அப்பொழுது அங்கே வந்த நந்தனும் “என்காதிலும் என்னென்னவோ விழுந்தது, ஜெயந்தி என்ன தான் செய்கிறாள் உனக்கு ஏதாவது தெரியுமா சாந்தி” எனக் கேட்டார்.

“எனக்கு எதுவுமே தெரியாது. உங்கள் தங்கை எப்பொழுதும் எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்று தானே காரியங்கள் செய்வாள். அவளது ஆடம்பர மோகத்திற்கு இப்போ நாங் கள் தகுதி இல்லாமல் போயிருக்கலாம். ஆனால் ஜோதி நிச்சயம் இதற்குச் சம்மதித்திருக்க மாட்டாள். அங்கே அந்தக் குழந்தை என்ன கஷ்டப்படுகின்றாளோ தெரியாது. மகளின் வாழுக்கத் தாயே எதிரியானால் நாங்கள் என்ன செய்வது? அவர்களின் அன்பை நீருந்து வளர்த்தவர்களே வெட்டலாமா? சின்னஞ்சிறுக்கள் வாழ்க்கையில் ஜெயந்தி ஏன் விளையாடுகின்றாள் என எனக்குப் புரியவில்லை” என வருந்தினாள்.

ஆனால் தொடர்ந்து வந்த செய்திகள் அதிர்ச்சி அளிப்பனவாகவே இருந்தன. இப்போதெல்லாம் ஜெயந்தி சாந்தியைக் கண்டாலும் விலகியே போனாள். சாந்திக்கு யாரையும் இமுத்து வைத்துப் பேச்சுக் கொடுக்கவோ! சண்டை போடவோ! தெரியாதாகையால் பேசாமல் விட்டாள்.

அவர்களின் நெருங்கிய நண்பர்கள். என்ன சாந்தி இப்படியாகவிட்டது நாங்கள் போய்ப் பேசிப் பார்க்கவா எனக் கேட்டார்கள். அதற்கும் சாந்தி மறுத்துவிட்டாள். எல்லாம் விதிப்படி நடக்கும் யாவும் கடவுள் செயல் எனக் கடவுள் மேல் பாரத் தைப் போட்டுவிட்டு இருந்தாள்.

சாந்தியின் அப்போதைய ஒரே மனக்குறை ஜோதியைப் பாரத்து அதிக நாட்கள் ஆகிவிட்டனவோ என்பது தான். எப்படிப் பார்ப்பதென்றும் தெரியவில்லை. குழந்தை என்ன செய்யும் பாவும் என மனம் வருந்தினாள்.

கடவுள் அருளோ என்னவோ ஜோதி அன்று வந்தாள். அவள் முகமும் கண்களும் ஒளியினாந்து பல நாட்கள் பட்டினி கிடந்தவள் போல வாடிய பூங்கொடி போல இருந்தாள்.

வா ஜோதி என்ற சாந்தியிடம் “நல்ல வேலை இன்னும் என் பெயர் உங்களுக்கு நினைவிருக்க கே அத்தை!” என்று கிண்டலாகக் கூற முயன்றாலும் மழுக்கென்று வந்த கண்ணீர் அதை முந்திக் கொண்டது.

சாந்தியை இமுத்து அவள் மடியில் முகம் புதைத்து விம்மினாள். வாஞ்சையுடன் அவளை அனைத்தவள் “நான் ஆசை ஆசையாகத் தேடி வைத்த பெயர் எனக்கு மறந்துமா ஜோதிம்மா. இப்போ என்ன நடந்துவிட்டதென்று இப்படி அழுகிறாய்” எனக் கேட்டாள்?

“குரியனின் ஒளிக் கதிர்கள் போல, அருணனுக்கு நீ என்றும் ஒளியாக இருக்க வேண்டுமென்று தானே ஜோதிர்மயி என்று உனக்குப் பெயர் வைத்தேன். இது இறைவன் போட்ட முடிச்சு. இதை உன் அம்மா அல்ல யாராலும் எதுவும் செய்ய முடியாது” எனப் பேசிக் கொண்டே போனாள். “ஜேயோ அசட்டு அத்தையே வெள்ளம் தலைக்கு மேல் போய்விட்டது” என நினைத்துக் கொண்டு அத்தையை நிமிஸ்ந்து பாத்தாள்.

பின் எங்கிருந்தோ வந்த மன உந்துதலில் “அத்தை நீங்கள் எல்லாம் தெரிந்து தான் பேசுகின்றீர்களா” எனக் கோபமாகக் கேட்டாள்.

“இப்போ எனக்கு என்ன தெரிய வேணும் உங் கம் மா வழக் கம் போல அசட்டுப்பிச்சட்டன்று எதுவோ செய்கிறாள். இப்போ என் கல் யானமா நடந்துவிட்டது” எனக் கேட்டாள்.

“ஜேயோ அத்தை! என அலுத்துக்

கொண்டவள் நாளைக்கு எனக்கும் எவனோ ஒரு டாக்டருக்கும் பதிவுத் திருமணம். எல் லா ஏற் பாடுகளும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் அம்மாவுக்குத் தெரியாமல் ஒளித்து வந்தேன், விபரம் புரியாமல் என்ன பேசுகின்றீர்கள்” என்றாள் விம்மலுடன்.

“நாங்கள் இல்லாமல் உனக்கு எப்படிம்மா பதிவுத் திருமணம் நடக்கும்” என்றாள் வெகுளித் தனமாக. ஜோதி தன் அத்தையைப் பரிதாபமகப் பார்த்தாள். அப்பொழுது அங்கே யாருக்காக யார் பரிதாபபடுவது எனத் தெரியவில்லை.

வேலை முழுந்த வீட்டுக்கு வந்த அருணன் ஜோதியைக் கண்டதும் கண்கள் கள்ளாகக் “கண்ட கழுதைகளை யெல்லாம் ஏன் அம்மா வீட்டுக்குள் விட்டர்கள்” என வெகுண்டான். விம்மலும் வெய்துயிர்ப்புமாக ஜோதியின கண்ணிர் மடை திறந்தது.

“அருண் உள்ளே போ” என அதடிமகனை அனுப்பிய சாந்தி அப்பொழுது தான் நிலைமையின் தாவிரம் புரிந்தவளாக மருக்களத் தேற்றும் வகை தெரியாது திகைத்து நின்றாள்.

திமிரென எதுவோ ஞானோதயம் பெற்றவள் போல “எழுந்திரு ஜோதி, கண்ணத் துடைத்துக் கொள், போய் முகத்தை அலம்பிப் பொட்டு வைத்துக் கொண்டு வா” எனத் துரிதப்படுத்தினாள்.

பின் “அருண் இங்கே வா! என மகனை அழைத்தவளின் கையில் ஜெயந்தி கொண்டு வந்து கொடுத்த தாலி இருந்தது.

மகனிடம் “நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள் அருண். இரண்டு பேருமாகக் கோவிலில் போய்த் தின்தத் தாவியைக் கட்டிக் கொண்டு அத்தை வீட்டக்குப் போங்கோ. அத்தை என்ன சொன்னாலும் மறு பேசுகப் பேச வேண்டாம் மிகுதியை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன், வெள்ளம்

தலைக்கு மேல் போன பின் சான் போனால் என்ன முழும் போனால் என்ன. உங்கள் திருமணம் பற்றி என்னென்னவோ கனவு கண்டேன் ஆனால் இப்படித் தான் நடக்க வேண்டுமென்றால் என்ன செய்வது” எனக் கண் கலங்களாள்.

திகைத்த அருண் “என்னம்மா இது திருட்டுக் கல்யாணமா” எனக் கேட்டான்.

“உனக்கு ஜோதி வேணுமென்றால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவள் உயிருடன் இருக்க வேண்டுமென்றால் இப்போது இது ஒன்று தான் சரியான வழி. அதை விடுது உன் அத்தையிடப்பட போய்ச் சனமை போட்டால் நம் குடும்ப மானம் தான் போகும். அவள் பிடித்தது தான் சரி என்பாள். நாங்கள் சொல்லும் எந்த நியாயமும் அவளிடம் எடுப்பாது. முள்ளை முள்ளால் தான் எடுக்க முடியும்” என்றாள்.

அதைக் கவனித்த நந்தன் “வேண்டாம் சாந்தி, நீ வா நாங்களும் போய்ச் செய்து வைப்பொம். மோகனையும் கூப்பிடுகிறேன்” என்றார். மோகனைக் கோவிலுக்கு வரும்படி சொன்ன போது அவர் என் எதற்கு என்று எதுவுமே கேட்காமல் சரி வருகிறேன் என்றார். அங்கே நிலைமை புரிந்த போது மகிழ்ந்தார். “நல்ல வேலை செய்தாய் நந்தன், நான் என்ன சொல்லியும் ஜெயந்தி கேட்கவில்லை, ஜோதி யின் வேதனையையும் என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. அது தான் அத்தையிடப் போ என அனுப்பி வைத்தேன்” என்றார்.

மாலையும் கழுத் துமாக வந்த மனமக் கணக் கண்ட ஜெயந்தி அதிர்ந்தாள். ஆத்திரத் தில் என் பேசுகளின் நோய் எனப் புரியாமல் ஆகாசத்திற்கும் பூமிக்குமாகக் குதித்தாள். “இனி மேல் என் முகத்தில் விழிக்காதே, நீ என் பெண்ணே இல்லை” போன்ற மாலூலான வார்த்தைகளெல்லாம் அவள் வாயிலிருந்த வந்தன. சாந்தி சொன்னபடி அனைவரும் மௌனம் சாதித்தனர்.

அப்பொழுது அங்கே மறுநாள் பதிவு பற்றிய ஒழுங்குகளைக் கவனித்து விட்டுப் பெண்ணையும் ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டுப் போகலாமென்ற கனவுகளுடன் வந்த டாக்டர் மாப்பிள்ளை அதிர்ந்து நின்றார். பின் ஒருவாறு உனர்வு பெற்று. “வாழ்த்துக்கள் ஜோதி. நீ சின் வயதிலிருந்து அத்தானைக் காதலிக்கிறேன் அவரைத்தான் மனம் செய்வேன் என்று சொன்ன போது நான் எதுவோ ஒரு பருவ மயக்கம், எல்லாம் போகப் போகச் சரி வரும் என்று நினைத்தேன். உன் காதல் இவ்வளவு தீவிரமானது என்று இப்பொழுது தான் புரிந்தது, என்னை மன்னித்து விடு” என்றான்.

“நான் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற தமிழ்ப் பண்பாட்டில் ஊறி வளர்ந்தவள் டாக்டர். அது ஆங்கிலையைப் பண்பாட்டடையே பார்த்தும் கேட்டும் வளர்ந்த உங்களுக்குப் புரியாது. என் அம்மாவின் பணத்தைப் பெரிதாக மதித்த உங்கள் பெற்றோராவது சிறிது சிந் தித் திருக் கலாம் என் வார்த்தைகளுக்கு யாருமே எந்த மதிப்பும் கொடுக்க வில்லை. எல் லாக் குழப்பங்களுக்கும் அது தான் காரணம். அனைத்திற்கும் என்னை மன்னித்து விடுங்கள். உங்களுக்கு நல்ல ஒரு மனைவி கிடைக்க என் வாழ்த்துக்கள்” என்றாள். “நீ மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலி” என அருணனின் கையைப் பிடித்துக் குவுக்கி வாழ்த்தி விட்டு அவர் போய்விட்டார்.

பின்னரும் ஜெயந்தி, “உனக்கு ஒரு சதமும் சீதனமாகத் தரமாட்டேன். வங்கியின் வருடம் முப்பதினாயிரம் டாலர்கள் சம்பளம். வருமான வரி போனால் கையில் எவ்வளவு கிடைக்கும்? இங்கு விலை வாசி இருக்கும் நிலையில் அது எந்த மூலைக்குப் போதும். நீயும் போய் உன் அத்தையுடன் ஆயா வேலையைப் பார். அதற்குத் தான் நீங்கள் எல்லாம் லாயக்கு” எனக் கத்தினாள்.

ஜோதியின் பொறுமை எல்லையைத் தாண்டியது. “உன் இதயம் நிறைந்த ஆசிகளுக்கு எங்கள் நன்றிகள் அம்மா. ஆனால் உனக்கு ஒன்று தெரியுமா கணவன் மனைவியிடையே உன்மை அன்பு இருந்தால் அவர்களால் எதையும் சாதிக்க முடியும். அதனால் தான் எந்தக் கஷ்டத்திலும் அந்தை என்றும் தழுவ்பாலம் நிறைக்குடமா நிமிர்ந்து நிற்கிறார். அந்த அன்பு வழியிலேயே நானும் போய் இதே வங்கி வேலையுடன் உன் முன்னால் தலை நிமிர்ந்து நின்று சிறப்பாக வாழ்த்து காட்டுகிறோம். அதை நீ பார்க்கத் தான் போகின் றாய். உன் பணம் எல்லாவற்றையும் நீயே வைத்துக் கொள் நாங்கள் போகிறோம்” எனச் சொல்லி “வாங்கோ போகலாம்” என அருணனின் கையைப் பற்றினாள்.

அதுவரை எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டு தூரத் தில் நின்ற சாந்தி இப்பொழுது முன் வந்து “என் ஜோதி, இப்படியா நீ அம்மாவிடம் பேசுவது” எனக் கோபமாகக் கேட்டாள். பின் “அவள் ஒன்றும் தப்புச் செய்யவில்லையே? உனக்கு நல்லது செய்யத் தானே நினைத்தாள். ஒரு நாளும் பெற்றவாகள் பிள்ளைகளுக்குத் தீங்கு செய்ய மாட்டர்கள். அதற்காக அவர் கள் தேங்குதெடுக்கும் வழி சில சந்தர்ப்பங்களில் தவறாக இருக்கலாம். உன் நலன் ஒன்றை மட்டுமே நினைத்த உன் தாய் உன் காதலையே தான் அன்பிதமான அன்பையோ சிறிதும் பொருப்படுத்தவில்லை. அந்தத் தாயன்பை நீ இப்படியாக பேசுவது” என அருணனின் அபரிமிதமான அன்பையோ சிறிதும் பொருப்படுத்தவில்லை. அந்தத் தாயன்பை நீ இப்படி எல்லோர் முன்னாலும் ஏனைம் செய்யக் கூடாது” என மருமகளைக் கண்டித்தாள்.

ஜோதி மௌனித்துத் தலை குனிந்தாள். பின் ஜெயந்தியிடம் போய் “என்னை மன்னித்துவிட ஜெயந்தி, இந்தத் திருமணத்தை நான் தான் நடத்தி வைத்தேன். இந்தச் சமயத்தில் எனக்கு

இதைவிட வேறு வழி தெரியவில்லை அம்மா! ஆனால் சரியாகச் சொல்லப் போனால் வெறும் தாலி தான். அதுவும் நீ கொண்டு வந்தது, இப்போ அவள் கழுத்தில் ஏறியிருக்கிறது. அவர்கள் திருமணம் ஜோதி பிறந்த அன்று “இந்தாங்கண்ணி உங்க மருமகள்” என்று ந் அவளைத் துக்கி என் மடியில் போட்டாயே அந்த நிமிடமே நடந்துவிட்டது. அது சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டது ஜெயந்தி, அதை மாற்றுவது பெரிய பாவம். நீ தனித்திருந்து சிந்தித்தால் உனக்குப் புரியும்”.

“இப்போ போய் ஆரத்தி கரைத்துக் கொண்டு வா. ஆரத்தியெடுத்து உன் பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் உள்ளே கூப்பிடு. உன் ஆசி இல்லாமல் அவர்கள் வாழ் வதில் எனக்குச் சம்மதுமில்லை. அவர்களை நீ வீட்டுக்குள் சேர்க்காவிட்டால் என் வீட்டிலும் அவர்களுக்கு இடமில்லை. இரண்டு பேரும் எங்காவது போய் எப்படியாவது வாழ்டுமே” என்றாள்.

அருணனும், ஜோதியும் அதிரந்தனர். அங்கே நின்ற மந்றவர்கள் அதிசயமாகப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். அங்கேயும் அதிசயம் தான் நடந்தது. ஜெயந்தி மறு பேச்கப் போசாமல் உள்ளே சென்று ஆரத்தி கரைத்து வந்தாள். சாந்தி அவஞ்டன் சோந்து ஆரத்தி எடுத்தாள். மணமக்கள் உள்ளே போக வழி விட்ட ஜெயந்தி, சாந்தியை இழுத்து அவள் தோளில் முகம் புதைத்தாள். வா என்று சாந்தி அவளை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டு உள்ளே சென்றாள்.

அவளைப் பார்த்து ஜெயந்தி இனி என்ன செய்யவோம் அண்ணி எனப் பணிவாகக் கேட்டாள். அங்கு நின்ற அணைவரும் ஓர் உலக அதிசயத்தைப் பாப்பது போலப் பார்த்தனர்.

ஆனால் என்ன தான் கூத்தாடினாலும் ஜெயந்தி மரியாதை தவறமாட்டாள் எனச்

சாந்தி தன் மைத்துணி மேல் வைத்திருந்த நம்பிக்கை பொய்க்கவில்லை. அவளைப் பெருமையுடன் விழி கலங்கப் பார்த்தவள், வா ஒரு விருந்து சமைத் து மணமக்களுக்குப் பரிமாறுவோம். பின் திட்டமிட்டு நிவேஷப்பசனைப் பெரிதாகச் செய்வோம் என்றாள். சரி அண்ணி என ஜெயந்தி பெட்டிப் பாம்பாக அவள் பின்னால் சென்றாள்.

யார் சொல்லையும் கேட்காத அம்மா எப்படி அத்தையின் ஒரு சொல்லால் அமைதி அடைந்தார் என ஜோதி வியந்தாள். அத்தையிடம் அப்படி என்ன இருந்தது என்றும் அதிசயித்தாள். சாந்தியின் சாந்தமே அவனுக்கு என்றும் ஒரு பெரிய அஸ்திரம். அது தான் அவள் வாழ்வை எந்தக் கஷ்டத்திலும் வழி தவறாமல் கொண்டு நடத்துகிறது என்பது காலப் போக்கில் ஜோதிக்குப் புரியலாம்.

வசந்த காலத்தின் வருகைக்குக் கட்டியம் கூறுவது போல ஆஸ்திரெலியாவின் தேசிய மலரான வட்டில் (wattle) பூக்களின் அரும்புகள் காற்றில் அசைந்தாடி மணமக்களை வாழ்த்தின. அவர்கள் வாழ்வில் வசந்தம் விசிட்டும் என்று மங்களகரமான அந்த இள மஞ்சள் மலர் களுடன் சேர்ந்து நாமும் வாழத்துவோம்.

கல்வையை (சந்தா) உங்கள் நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு

பரிசுப் பொருளாக்குங்கள்

வெளிநாடுகளிலோ, உள்நாட்டிலோ இருக்கின்ற தமிழ் மீது பற்றுக்கொண்ட, உங்கள் நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு கலப்பையைப் பரிசாக்குங்கள். வருட சந்தாவைச் செலுத்துவதன் மூலம் உங்களது பெயரில், அவர்களுக்கு கலப்பை இதழ்கள் அனுப்பிவைக்கப்படும். இதற்கான விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து கலப்பை முகவரிக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

SAKTHI

Printing and Publishing

Designing Printing and Publishing

Business Card

Letterhead

Envelope

Broucher

Advertisement

Wedding Card

Order of Service

Publication

Souvenir

Poster

**and any other printing service
at very competitive price.**

Contact..... DAS

0425 278 816

PARK VIEW MEDICAL CENTRE

Bulk
Billing

Open
7 Days

26/12-16 Toongabbie Road, Toongabbie

- > Emergency
- > Women's Health
- > Antenatal Care
- > Minor Surgery
- > Pathology blood tests
- > Worker's compensation
- > In-house Physiotherapy
- > X-Ray Services
- (Open 7 days next door)
- > ECG
- > Child Health
- > Immunisation
- > Stress Management
- > Allergy Tests

Dr Jeya Chandran

Dr S T Seelan, Dr Shanthini Seelan
Dr Anu Singanamala

Phone : 02 9636 7757

Opening hours : Mon - Fri 8am - 8pm
Sat & Sun 9am - 4pm
Pub.Holidays. 9am - 1pm